

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. március 2.)

a Németország által a Chemische Werke Piesteritz számára nyújtott állami támogatásról

(az értesítés a C(2005) 427. számú dokumentummal történt)

(Csak a német nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/786/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

társ, a támogatással kapcsolatban versenyjogi kétségeket adott elő.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

- (3) 1997. december 16-án a Bizottság úgy döntött, hogy nem emel kifogást; ezt Németországgal 1998. január 22-én közölte. A határozat összefoglalását az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* (?) tette közzé. Ezenkívül a Bizottság a Prayon-Rupel-t 1997. december 19-én értesítette és 1998. március 5-én küldte meg neki a határozat teljes szövegét.

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke, (1) bekezdésének a) pontjára,

- (4) 1998. május 5-én a Prayon-Rupel az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságánál (EuEFB) érvénytelenítési keresetet indított. 2001. március 15-én a kérdéses határozatot érvénytelenítették⁽³⁾. Az ítéletet a Bizottságnak 2001. március 19-én kézbesítették.

Miután az érintetteket a fent említett rendelkezések alapján véleménynyilvánításra kérték fel⁽¹⁾, és tekintettel azok megjegyzéseire,

mivel:

- (5) Ennek az ítéletnek a következtében a Bizottság 2001. június 20-án megindította a formális vizsgálati eljárást. A Bizottság erre vonatkozó határozatát az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* (4) tették közzé. A Bizottság felkérte az érintetteket, hogy a támogatással kapcsolatban nyilatkozzanak. Egy versenytárs, a Chemische Fabrik Budenheim Rudolf A. Oetker (CFB) 2001. augusztus 20-i, 2001. augusztus 21-én iktatott levelével nyújtott be véleményt. 2001. szeptember 10-i, 2001. szeptember 13-án iktatott levelével a Prayon-Rupel kiegészítette 2001. június 15-i véleményét. 2001. szeptember 26-i, ugyanezen a napon iktatott levelével a BK Giuliani GmbH (BK Giuliani) véleménye érkezett be. Ezeket a véleményeket 2001. október 29-én, ill. 2002. augusztus 6-án küldték meg Németországnak. Németország ezekre 2002. október 8-i, ugyanezen a napon iktatott levelével válaszolt, melyben a CWP harmadik személyek megjegyzéseire adott válaszát küldte meg.

I. ELJÁRÁS

- (1) 1997. március 7-i levelével, mely április 15-én érkezett be, és 1997. április 18-án került iktatásra, Németország állami támogatási intézkedéseket jelentett be, melyeket a Chemische Werke Piesteritz GmbH (CWP) javára teljesített. A bejelentés szerint a támogatási összeg egy részét már folyósították. A Bizottság 1997. május 14-i, 1997. július 22-i és 1997. november 4-i leveleivel kiegészítő információkat kért, melyeket Németország 1997. július 10-i és 1997. szeptember 2-i, ugyanezek a napokon iktatott leveleivel adott meg. A Bizottság november 4-i levelében feltett kérdéseket egy, a német hatóságok részvételével 1997. november 24-én létrejött találkozón tárgyalták meg.
- (2) 1997. június 17-én érkezett be a Bizottsághoz a támogatásban részesülő egyik közvetlen versenytársának felvilágosításkérése. 1997. július 28-án a Société chimique Prayon-Rupel SA (Prayon-Rupel), egy közvetlen verseny-

(1) HL C 226., 2001.8.11., 2. o.

(2) HL C 51., 1998.2.18., 7. o.

(3) Az Elsőfokú Bíróság T-73/98 sz. Société Chimique Prayon Rupel SA kontra Bizottság ügyben 2001. március 15-én hozott ítélete (EBHT 2001., II-867. o.)

(4) Lásd az 1. lágjegyzetet.

- (6) Németország formális vizsgálati eljárás megindítására adott válasza a 2001. szeptember 21-i levéllel érkezett meg, melyet 2001. szeptember 27-én iktattak. Az 1994–1999 közötti időszak üzleti beszámolóiból álló mellékleteket a 2001. szeptember 26-i levéllel küldték meg, melyet 2001. október 4-én iktattak. Mivel még mindig fontos adatok hiányoztak, a Bizottság ezeket 2001. október 25-i levelével kérte be. 2001. december 4-én Brüsszelben egy találkozóra került sor a német kormány és a támogatásban részesülő képviselőivel. Ezt követően a Bizottság 2001. december 14-én egy sor kérdést küldött. 2001. december 20-i levelével, melyet 2002. január 4-én iktattak, Németország benyújtotta a találkozó során bekért iratokat. A 2001. december 14-i levélre Németország 2002. február 6-i levelével válaszolt, melyet 2002. február 8-án iktattak és 2002. február 21-i levelével, melyet ugyanazon a napon iktattak. 2002. február 6-i levelével Németország megküldte a támogatásban részesülő véleményét is. 2002. február 7-i levelével, melyet 2002. február 14-én iktattak, Németország megküldte a 2002. február 6-i levélhez kapcsolódó mellékleteket. 2002. február 22-i levelével, melyet 2002. február 26-án iktattak, Németország benyújtotta a 2000. évi üzleti beszámolót. Kiegészítő információkat 2002. március 13-i, 2002. március 14-én iktatott levelével és 2002. április 4-i, 2002. április 5-én iktatott levelével közölt. 2002. augusztus 14-én a Bizottság magyarázatokat kért a szóban forgó támogatással kapcsolatban. Németország a kért adatokat 2002. október 15-i levelével küldte meg, melyet ugyanezen a napon iktattak.

- (7) 2003. március 6-án a Bizottság közölte Németországgal információszolgáltatás elrendeléséről szóló határozatát, hogy a kérdéses tényállást, valamint bizonyos intézkedések támogatási jellegét tisztázni lehessen.

- (8) Németország a Bizottság által kért információkat 2003. április 17-i és május 5-i levelével küldte meg, melyeket 2003. április 22-én, ill. 2003. május 6-án iktattak. Az ezekre vonatkozó mellékleteket 2003. április 28-i levelével küldte meg, melyet 2003. május 6-án iktattak. Kiegészítő információkat 2003. június 13-i, ugyanezen a napon iktatott levelével, valamint 2003. július 4-i, 9-i és 29-i, 2003. július 7-én, 17-én és 29-én iktatott és 2003. augusztus 13-i, ugyanezen a napon iktatott levelével közölt. 2003. augusztus 22-én a Bizottság tárgyalta a szövetségi és tartományi kormány képviselőivel, valamint a CWP képviselőivel. Az itt feltett kérdések megválaszolására a 2003. szeptember 3-i és 26-i levelekkel került sor, melyeket 2003. szeptember 4-én, ill. 26-án iktattak.

- (9) 2004. május 14-én újabb találkozóra került sor a német hatóságokkal. 2004. június 18-i levelével, melyet 2004. június 24-én iktattak, Németország kiegészítő megjegyzéseket küldött. 2004. július 6-án egy utolsó tárgyalásra került sor a német hatóságokkal; az ehhez kapcsolódó, 2004. július 29-i levelet ugyanezen a napon iktatták. További információkat Németország 2004. augusztus 26-i levelével küldött, melyet ugyanezen a napon iktattak.

II. LEÍRÁS

A. A kedvezményezett

- (10) A CWP egy Piesteritzben, Sachsen-Anhaltban, egy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében támogatási területen lévő korlátozott felelősségű társaság. A vállalat foszforsavat és annak származékait, különösen foszfátokat állít elő. A CWP-t 1994. évben a Stickstoffwerke AG Wittenberg Piesteritz (Stickstoffwerke). „Foszforszármazékok” üzembrésének a privatizáció keretében történő átvétele céljából alapították. A Stickstoffwerke vegyi termékeket állított elő és a Treuhandanstalt (THA), egy közjogi intézmény tulajdonában volt, mely az egykori Német Demokratikus Köztársaság vállalatainak privatizációjáért és szerkezeti átalakításáért illetékes volt.
- (11) A privatizációra 1994. június 29-én egy Goldmann Sachs által végrehajtott pályázat után került sor. A CWP tulajdonosai a Vopelius GmbH, az URSEKO GmbH, a Phosphor AG (Kazahsztán) és nyolc magán befektető volt. A privatizációra azzal a feltétellel került sor, hogy a Phosphor AG tőkebetétjét 30 000 DEM-ről 1,6 millió DEM-re emeli. Mivel ez nem történt meg, az URSEKO GmbH és a Phosphor AG tulajdonrészeit a Vopelius GmbH, valamint a CWP dolgozója vette át. Németország adatai szerint a privatizációs szerződést 1994. november 30-án nyilvánították jogerősnek.
- (12) Németország a CWP tevékenységével kapcsolatosan a következő adatokat küldte meg

1. táblázat ⁽⁵⁾

	(millió DEM-ben)				
	1996/97	1997/98	1998	1999	2000
Évi forgalom	18,8	26,3	6,2	33,0	31,2
A rendszeres üzleti tevékenység eredménye	- 4,8	- 4,1	- 7,2	- 5,0	- 4,1
Foglalkoztatottak	80	99	100	100	97

(13) Németország adatai szerint a CWP 1998. december óta 288 880 EUR (0,565 millió DEM) társasági tőkével rendelkezik. A vállalat a Vopelius Chemie AG (29,2 %), a Vopelius GmbH (28,3 %), Thilo Koth von Vopelius (17,7 %) és a BVT Industrie GmbH & Co. Chemische Werke Piesteritz KG (24,8 %) tulajdonában van.

(14) A Vopelius Chemie AG és a Vopelius GmbH, valamint a Galvano Chemie Leipzig GmbH és a Vopelius-Bioprodukte GmbH ⁽⁶⁾, melyek a Vopelius Chemie AG leányvállalatai, egy csoportba egyesültek (Vopelius-Gruppe). A Vopelius Chemie AG igazgatósági tanácsának elnöke Thilo von Vopelius. A Vopelius-csoport Vopeliusszal együtt a CWP tőkéjének 75,2 %-át tartja kezében. Ahogy Németország a felvilágosításkérés keretében közölte, a csoport (a CWP nélkül) 2002. évben 43 dolgozót foglalkoztatott, 17 252 657 EUR (33,755 millió DEM) forgalmat bonyolított le és 6 777 174 EUR (13,255 millió DEM) összegű vagyoneértékkel rendelkezett. Utalni kell arra, hogy Németország adatai szerint a vállalatok kereskedelmi jogi értelemben nem képeznek csoportot.

(15) A BVT Industrie GmbH & Co. Chemische Werke Piesteritz KG a BVT-csoport, egy nemzetközi pénzügyi befektetési és szolgáltatási vállalat részét képezi, melynek összes befektetési volumene meghaladja a 3 milliárd EUR (6 milliárd DEM) összeget ⁽⁷⁾. Ez a csoport birtokolja a CWP tőkéjének 24,8 %-át és Németország intézményi partnernek tekinti.

(16) 2001. februárjában a CWP eladta a foszfátgyártó berendezéseit a [...] ^(*) (TI), mely foszfort és foszforszármaz-

zékokat állít elő. Az adásvételi szerződés szerint a Goodwillt, az immateriális vagyoneértékeket, készleteket stb. [...] ^{*} EUR ([...] ^{*} DEM), az ingatlanokat és a berendezéseket pedig [...] ^{*} EUR ([...] ^{*} DEM) összegért értékesítették. Németország adatai szerint az ingatlanok és berendezések megvásárlása azonban a vagyontárgyak tehermentes átruházásától, valamint egy a CWP-nek nyújtott állami támogatásokról szóló bizottsági döntéstől függ, melyből kiderül, hogy a TI-t egy esetleges támogatásvisszaköveteléshez nem lehet igénybe venni. A Bizottság pozitív döntése esetén a BvS és Sachsen-Anhalt tartomány a TI által átvenni szándékozott vagyontárgyakon lévő biztosítékokról le fog mondani, úgy, hogy a vagyontárgyak tehermentes átruházásának kritériuma teljesüljön, és az adásvételi szerződés hatályba léphessen. Amíg az adásvételi szerződés nem jogerős, [...] ^{*} EUR ([...] ^{*} DEM) fizetése továbbra is hátralékban van. Amíg a szerződés életbe nem lép, a CWP kizárólag a TI számára gyárt foszfátot, mely a maga részéről a nyersanyagot szállítja.

B. Állami pénzügyi intézkedések

(17) Az 1994. június 29-i privatizációval összefüggésben a CWP a Stickstoffwerke „foszforszármazék-gyártó” üzemrészére 3 181 769 EUR (6,223 millió DEM) összegű vételárban állapodott meg, melyből három 511 292 EUR (1 millió DEM) összegű részletet 1995. június 30-án, 1996. június 1-jén és 1996. június 30-án kellett megfizetni, a maradék 1 647 894 EUR (3,223 millió DEM) összeget pedig 1997. július 1-jén. Továbbá a CWP kötelezettséget vállalt, hogy 1999. október 1-ig 70 munkahelyet biztosít és 2002. december 31-ig 5 112 919 EUR (10 millió DEM) összegű befektetést eszközöl.

(18) Vizsgálásul a THA különböző intézkedéseket fogantatott. Ezek közül az intézkedések közül néhányat az 1994-2003 közötti években a privatizációs szerződés számos kiegészítése folyamán kiigazítottak. Az alábbi 2. táblázat egy áttekintést ad:

⁽⁵⁾ A CWP 1998-ban megváltoztatta könyvelési módszerét. Az 1998. évre vonatkozó adatok az 1998. október-novemberi időszaknak felelnek meg.

⁽⁶⁾ Az információs szolgáltatás elrendelésének keretében Németország tájékoztatta a Bizottságot, hogy a CWP 100 %-ban tulajdonosa egy leányvállalatnak, a bitterfeldi KEB Kali Elektrolyse GmbH-nak. Ezt a leányvállalatot 1998-ban egy Kali-elektrolízis berendezés működtetése céljából alapították. Mivel ez nem működött, a vállalatot Vopelius-Bioprodukte GmbH-nak nevezték át és ezután eladták a Vopelius Chemie AG-nak.

⁽⁷⁾ <http://www.bvt.de/>

^(*) E szöveg egyes részei ki lettek hagyva, hogy semmiféle bizalmas információ ne kerüljön megadásra. E részek szögletes zárójelben vannak, és csillag követi őket.

2. táblázat

(millió EUR)		
A privatizáció keretében foganatosított intézkedések (THA)		
1	Kezesség	1,02
1a	A kezesség meghosszabbítása és kölcsöné/pótfizetése alakítása	(1,02)
2	Beruházási támogatás	3,06
3	A termelési maradványanyagok feldolgozása	0,31
Összesen		4,39

(19) 1. intézkedés: 1 022 583 EUR (2 millió DEM) összegű kezesség egy vállalati eszközökre felvett hitelre. A hitelt eredetileg a Deutsche Bank nyújtotta, aztán 1996-ban a Commerzbankra és 1998. évben a Hypovereinsbankra ruházták át.

(20) 1a. intézkedés: az 1. intézkedés alatt említett kezességnek 1995. decemberéig kellett volna fennállnia. A formális vizsgálati eljárás megindítása után azonban Németország közölte, hogy ezt a kezességet a privatizációs eljárás különböző kiegészítései folyamán többször, legutoljára 2000. november 30-ig meghosszabbították. A határidő lejárt előtt a THA utódhivatala, a Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) a CWP-nek 2000. november 21-én a kezesség által biztosított hitel visszafizetéséhez ugyanilyen összegű kölcsönt nyújtott. A kölcsön a meglévő hitel helyére lépett, és a kezességnek vége lett. Németország adatai szerint az új kölcsön futamideje 2005. december 31-ig tart, és a kamatláb megfelel a Bizottság által rögzített referencia-kamatlábnak⁽⁸⁾. A privatizációs szerződés 2003. júliusi utolsó módosítása a Bizottság pozitív döntése esetén a kölcsönnek egy pótfizetéssé való átalakítását, azaz a CWP részéről a visszafizetésről való lemondást irányozza elő.

(21) 2. intézkedés: 3 067 751 EUR (6 millió DEM) összegű vissza nem térítendő támogatás a termelés fenntartását célzó beruházások finanszírozásához.

(22) 3. intézkedés: a THA átvállalta a termelési maradványanyagok feldolgozásának költségeit, melyek kb. 623 776 EUR (1,22 millió DEM) összeget tettek ki.

Később ezt a támogatást 306 775 EUR (0,6 millió DEM) összeggel emelték meg. Németország adatai szerint ezt a pótlólagos összeget azonban sohasem fizették ki, mivel a terv, amelyet támogatni kellett volna, műszakilag nem bizonyult kivitelezhetőnek.

Finanszírozási intézkedések 1997-ben Németország tájékoztása szerint

(23) A privatizációs szerződés első módosításai többek között az 1. intézkedés (1a. intézkedés) alatt említett kezesség meghosszabbítását és a vételár megfizetésének elhalasztását irányozták elő.

(24) Egy további megállapodás 1996 végén/1997 elején a vállalat és a BvS között azért jött létre, hogy meg lehessen akadályozni a CWP csődjét. Az állam részéről egy sor intézkedést terveztek, melyek az 1997. évi bejelentés magját képezték. Az alábbi 3. táblázat egy áttekintést ad az 1997-ben bejelentett szerkezetátalakítási intézkedésekről.

3. táblázat

(millió EUR)		
THA/BvS intézkedései		Összeg
4	A vételár elengedése	3,18
5	A késedelmi kamatok elengedése	0,23
6	Beruházási támogatás	1,79
7	20 %-os kezesség egy 6,3 millió DEM feletti magán beruházási kölcsönhöz	0,64
8	20 %-os kezesség egy 8,5 millió DEM feletti magán üzemeltetési kölcsönhöz	0,87
7a/8a	A kezességek átalakítása kölcsönökké/támogatásokká	(1,51)
Sachsen-Anhalt tartomány intézkedései		
9	80 %-os kezesség egy 6,3 millió DEM feletti magán beruházási kölcsönhöz	2,58
10	80 %-os kezesség egy 8,5 millió DEM feletti magán üzemeltetési kölcsönhöz	3,47
Engedélyezett támogatásszabályozások keretében foganatosított intézkedések		
11	1998. július 8-i közvetlen beruházási támogatások (GA-eszközök)	1,94
12	Beruházási pótlékok (1994–1997)	0,15
Összesen		14,85

⁽⁸⁾ http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/reference_rates.html

- (25) 4. intézkedés: e megállapodás keretében a BvS 1996. decemberében helybenhagyta annak a vételárnak a további, 1999. december 31-ig történő fizetési halasztását, melynek fizetését a privatizációs szerződés korábbi módosításai alapján már többször elhalasztották. 1999. július 5-én végül elengedték a vételárat. A Bizottság erről az úgynevezett „szerződésmenedzsment” jegyzékeiből szerzett tudomást, melyek a BvS szerződésfelügyeleti tevékenységeiről adnak felvilágosítást ⁽⁹⁾.
- (26) 5. intézkedés: a formális vizsgálati eljárás megindítása után Németország helybenhagyta, hogy a fizetés elhalasztásával 1996. végéig felgyülemelő, 237 239 EUR (0,464 millió DEM) összegű kamatokat az 1996. decemberi határozattal elengedték. Továbbá a BvS késznek nyilatkozott, hogy a vételár fizetési halasztásáért a jövőben sem számít fel kamatokat.
- (27) 6. intézkedés: a BvS a termelés fenntartását célzó beruházások finanszírozásához folyósított támogatást (2. intézkedés) 2 065 619 EUR (4,04 millió DEM) összeggel emelte meg. A formális vizsgálati eljárás megindítása után Németország közölte, hogy a beruházások finanszírozásához összesen folyósított 5 133 370 EUR (10,04 millió DEM) összegből (2. és 6. intézkedés) csak 4 867 499 EUR (9,52 millió DEM) összeget vettek igénybe. Következésképpen a támogatás emelése 1 799 747 EUR (3,52 millió DEM) összeget tett ki.
- (28) 7. intézkedés: 1998. áprilisában a CWP a Hypovereinsbanktól egy 3 221 139 EUR (6,3 millió DEM) összegű üzemeltetési kölcsönt kapott. Ezt a kölcsönt a BvS 20 %-os, 644 228 EUR (1,26 millió DEM) összegű kezessége biztosította. A fennmaradó 80 %-ot Sachsen-Anhalt tartomány kezessége biztosította (9. intézkedés). A kölcsön futamidejének 1998. decemberéig kellett volna tartania, azonban azt később többször meghosszabbították, és a legfrissebb adatok szerint még nem fizették vissza.
- (29) 8. intézkedés: 1998. áprilisában a CWP a Hypovereinsbanktól újabb 4 345 981 EUR (8,5 millió DEM) összegű beruházási kölcsönt kapott. Ezt a kölcsönt a BvS 20 %-os, 869 196 EUR (1,7 millió DEM) összegű kezessége biztosította. A fennmaradó 80 %-ot Sachsen-Anhalt tartomány kezessége biztosította (lásd a 10. intézkedést). A kölcsön futamideje 2013 májusáig tart. A legfrissebb információk szerint még nem fizették vissza.
- (30) 7a/8a. intézkedések: a formális vizsgálati eljárás megindítása után Németország közölte, hogy a BvS 20 %-os kezességeit többször meghosszabbították. 2000. november 21-én végül a BvS a kölcsön ezekkel a kezességekkel lebiztosított részét, vagyis az 1 513 424 EUR (2,96 millió DEM) összeget közvetlenül fizette vissza a bankoknak. Ezek a készpénzeszközök biztosítékként szolgálnak a hitel CWP részéről történő visszafizetéséhez. Ezért a bankok számára csupán a meglévő biztosítékok megtérítéséről van szó, a CWP számára azonban egy új kölcsönről, mely az előzőek 20 %-át helyettesíti. A CWP-nek 2005. december 31-ig meg kellett fizetnie az 1 513 424 EUR (2,96 millió DEM) összeget és a Bizottság referencia-kamatlábának megfelelő kamatokat. Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában Németország mindenesetre azt közölte, hogy a CWP 2003. januárjától nem fizetett kamatokat, a fizetéseket pedig elhalasztották. A 2002. decemberéig felgyülemlett, 301 000 EUR (588 705 DEM) összegű kamatokat 2003. júliusában fizették ki. A privatizációs szerződés legutolsó, 2003. júliusi módosítása ennek a kölcsönnek, valamint a 2003. januárja óta halasztott kamatok pótfizetésére való átalakítását irányozta elő, mely a Bizottság pozitív döntése esetén a kölcsön és a hátralékos kamatok CWP általi visszafizetéséről való lemondást jelenti. Mivel a szóban forgó intézkedések csupán azon intézkedések meghosszabbításában vagy kiegészítésében állnak, melyeket a formális vizsgálati eljárás bevezetésével kapcsolatos határozat lefed, ezeket a Bizottságnak a jelen határozatban kell értékelnie.
- (31) 9. intézkedés: a 3 221 138 EUR (6,3 millió DEM) összegű üzemeltetési kölcsön (7. intézkedés) a fennmaradó összeghez szintén Sachsen-Anhalt tartomány 80 %-os, 2 576 911 EUR (5,04 millió DEM) összegű kezességével volt biztosítva. A kezességet eredetileg 1998. április 30-ig bocsátották rendelkezésre, de többször meghosszabbították egy-egy évvel. A CWP további hosszabbítást kért. A Németország által küldött adatok szerint a kezesség nyilvánvalóan még mindig hatályban van. A Bizottságnak az ügyben hozott pozitív döntése esetén Sachsen-Anhalt tartomány tekintetbe fogja venni a kezesség további meghosszabbítását.
- (32) 10. intézkedés: a 4 345 981 EUR (8,5 millió DEM) összegű beruházási kölcsön (8. intézkedés) a fennmaradó összeghez szintén Sachsen-Anhalt tartomány 80 %-os 3 476 785 EUR (6,8 millió DEM) összegű kezességével volt biztosítva. A kezesség futamideje 2013 áprilisában jár le.
- (33) 11. intézkedés: 1998. július 8-án 1 937 796 EUR (3,79 millió DEM) összegű beruházási támogatások nyújtására került sor. Németország adatai szerint ebből csak 1 845 764 EUR (3,61 millió DEM) összeget vettek igénybe.

⁽⁹⁾ A BvS 1999. augusztusában befejezettek jelentett utótárgyalásaival kapcsolatos, 33. sz. jegyzék. Az elengedésre azzal a feltétellel került sor, hogy a CWP egyik új partnere egy 2,05 millió EUR (4 millió DEM) összegű likviditásjavító tőkebetétet folyósít.

- (34) 12. intézkedés: 357 904 EUR (0,7 millió DEM) összegű beruházási pótlékok.

C. A szerkezeti átalakítás

- (35) A Németország által 1997-ben küldött adatok szerint a THA által foganatosított intézkedések (1–3. intézkedés) segítségével már a privatizáció folyamán tetek első erőfeszítéseket a szerkezetátalakításra. Ezek azonban meghiúsultak, és az 1996-os üzleti évben a CWP az elégtelen sajáttőke-ellátottság, a nyersanyagellátás megszakadása és a hiányzó likviditás miatt nehézségek közé került.

- (36) Az elégtelen sajáttőke-ellátottságot arra lehetett visszavezetni, hogy a Phosfor AG tőkebetétjét 1994. szeptember 30-ig nem emelte fel 15 339 EUR-ról (30 000 DEM) 818 067 EUR-ra (1,6 millió DEM). Ami az ellátást illeti, a CWP számolt az elemi foszfor, mint a foszforsav gyártásához szükséges nyersanyag szállításával. A foszforsav pedig a foszfátgyártásnak képezi alapját. Az elemi foszfort a Phosfor AG-nak Kazahsztánból kellett volna szállítania. Mivel ezek a szállítások elmaradtak, az 1995/1996-os üzleti évben nyersanyagellátási hiány következett be. A vállalatnak csak részben sikerült ezt a hiányt más piacokon magasabb áráért történő nyersanyagbeszerzéssel kompenzálni. Ez a termelés leállítását okozta, mely 1995-ben és 1996-ban veszteségekhez vezetett, úgy, hogy a vállalat likviditási játéktere jelentős mértékben csökkent.

Az eredeti szerkezetátalakítás terv

- (37) A vállalat hosszú távú jövedelmezőségének helyreállításához egy megalapozott szerkezetátalakításra volt szükség. Az 1997. évi jelentés szerint a szerkezeti átalakításnak 1997 és 2000 között kellett volna megtörténnie. Ez főként egy új termelési eljárásba (a „nedves eljárásba”) eszközölt beruházásokat irányzott elő.
- (38) 1996-ig a CWP főként alacsony tisztasági fokú foszfátokat állított elő, többnyire mosószerekbe történő felhasználás céljából. A foszfátokat foszforsavból nyerték ki. A CWP foszforsavat mind saját felhasználásra (foszfátokká való további feldolgozáshoz), mind harmadik személyeknek történő eladásra gyártott. A foszforsav gyártásához két eljárás van, melyek közül mindegyik más nyersanyagot használ fel. A „nedves eljárásnál” a nyers foszforsavból (Merchant Grade Acid – MGA) kémiai reakcióval tiszta foszforsavat készítenek. A termikus gyártási eljárásnál, melyet a CWP alkalmazott,

az elemi foszfor elégetésével nyernek tiszta foszforsavat. Mivel a bejelentés szerint a nyers foszforsavat könnyebben be lehetett szerezni, és kedvezőbb költséggel lehetett feldolgozni, mint az elemi foszfort, a CWP úgy döntött, hogy a szerkezeti átalakítási terv keretében megváltoztatja a nyersanyagbázist, tehát a gyártási eljárást is. Ezzel a kazahsztáni elemi foszforral kapcsolatos szállítási nehézségek problémája is meg kellett, hogy oldódjon.

- (39) Németország két dokumentumot adott be, melyeknek egy szerkezeti átalakítási tervet kell bemutatniuk. Ezek a dokumentumok ellentmondásban állnak az 1997. évi bejelentéssel.

- (40) Az első, 1996. május 29-i dokumentum, melynek címe „új vállalati koncepció a CWP, mint a Stickstoffwerke AG Wittenberg foszforszármazék-területét megszerző utódvállalat további fenntartásához”, a CWP szerkezeti átalakítási stratégiáját foglalja össze, mely lényegében két célt követ: először a nyersanyagbázis kiszélesítése, másodsor pedig a vállalat tevékenységi körének kibővítése. Mindenesetre ebben a dokumentumban nem említik a termikus gyártási eljárás feladását. A gyártást inkább az elemi foszfor alapján a termikus eljárás szerint kellett továbbfolytatni, és bizonyos berendezéseket a vétel útján beszerezhető nyers foszforsav feldolgozására kellett átállítani. Azt is felvetették, hogy középtávon az MGA tisztításához számításba veszik egy extraháló berendezés építését, azaz a nedves eljárás szerinti gyártást.

- (41) A második, 1996. október 16-i dokumentumban, melynek címe „javaslat a CWP vállalat hosszú távú fennmaradásának biztosításához, valamint beruházási és finanszírozási terv”, a CWP számára beruházási prioritásait és a tervezett finanszírozást határozta meg, anélkül, hogy a termikus gyártási eljárásnak a nedves eljárás bevezetésével párhuzamosan történő megtartásának előzőleg kifejlesztett stratégiáját megkérdőjelezte volna. A beruházási prioritások közé tartozik a meglévő berendezések és felszerelések nedves foszforsav feldolgozására való átalakítása, és a fent említett extraháló berendezés megépítése, úgy hogy a CWP 1998. szeptemberéig ne függjön többé az elemi foszfortól. Ennek az extraháló berendezésnek a megvalósíthatósága egy szakértő, a DLM⁽¹⁰⁾ tanulmányának tárgyát képezte, mely egy költségtanulmányt is készített⁽¹¹⁾, amelyben a berendezés költségeit 3,07 millió EUR (6 millió DEM) összegre becsülte.

⁽¹⁰⁾ „Nedves foszforsav tisztítása folyadékából folyadék kivonásával” szakértői vélemény, DLM, 1997. november.

⁽¹¹⁾ „Üzemköltségbecslés egy foszforsav kivonására szolgáló extraháló berendezéshez” DLM, szeptember 1996.

A koncepció módosítása

- (42) A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában Németország közölte, hogy az extraháló berendezés építésére vonatkozó műszaki koncepciót módosították és kibővítették. Az első módosításra 1997 decemberében került sor, amikor tesztsorok azt mutatták ki, hogy a sav fluortalanítási és sűrítési fokozatból álló utókezelésére van szükség, hogy élelmiszer-ipari minőséget lehessen elérni. 1999 februárjában a CWP egyik beszállítója, mely addig előtisztítást nem igénylő, MAG minőségű savat szállított, felmondta szállítási szerződését. Ezután a CWP-nek a MAG standardminőségű savat meg kellett vásárolnia, azon előtisztítást és szintelenítést kellett végeznie. Ez a két változás többletköltségekhez, valamint a koncepció megvalósításában mintegy másfél éves késedelemhez vezetett, és a CWP-t ezenkívül arra készítette, hogy berendezéseit bővítse, mely szintén további költségeket okozott, és a megvalósítást tovább késleltette. Az extraháló berendezés költségei 3,07 millió EUR-ról (6 millió DEM) 7,772 millió EUR-ra (15,1 millió DEM) növekedtek.
- (43) Ezenkívül 2000. évben problémaként jelentkezett a raffinátum, egy rendkívül káros hatású melléktermék. A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában Németország előadta, hogy a CWP a raffinátum harmadik személy általi további hasznosításában reménykedett és 2000 közepén meg kellett állapítania, hogy ehhez semmilyen ajánlatot nem kapott. Az ebből következő válság a szerkezetátalakítási intézkedések megvalósításában bekövetkező késedelmekkel együtt az extraháló berendezés építésének leállításához vezetett. A társasági tagok általi különböző tőkeemelések ellenére a vállalat 2000 nyarán nem messze állt a csődtől. Ezt végül egy, a TI-vel között szerződéssel lehetett elkerülni.
- (44) A szerződést 2001. elején kötötték meg, és az a fent leírt foszfátgyártás TI-nek való értékesítését irányozta elő. Amíg a szerződés jogerőssé nem válik, a CWP kizárólag foszfátot gyárt a TI számára, a TI pedig a nyersanyagot bocsátja rendelkezésre. A szerződés hatálybalépése után a CWP a foszfátgyártásból teljesen vissza fog vonulni, és a nedves eljárás szerint csak foszforsavat fog előállítani, amint az extraháló berendezés elkészül. Ez a termikus foszforsavat (a CWP hagyományos gyártási módszere), foszfor-pentoxidot, nárium-hipofoszfítot (a szerkezeti átalakítás keretében bevezetett termékek egyike) gyártó berendezések és a foszforraktár (mivel a foszfort nem használják többé nyersanyagként) leállítását célzó új intézkedések foganatosítását teszi szükségessé. A CWP dolgozói létszámát kb. 33 munkavállalóval csökkentik.
- (45) Németország véleménye szerint a CWP szerkezeti átalakítása a foszfátgyártás területén, melyet a TI-nek kell átvennie, eredményesen végződött. A szerkezeti átalakítás a foszforsavgyártás területén is eredményesen fog végződni, amint a TI megfizette a vételárat a CWP vagyontárgyaiért. A CWP ezután elkészíti az extraháló berendezést és biztosítani tudja hosszú távú életképességét, anélkül hogy az eredeti szerkezetátalakítási koncepciótól lényegesen eltérne. Németország adatai szerint az extraháló berendezés már 90 %-ban elkészült. A termikus foszforsav gyártását már 2001. februárjában leállították. A berendezéseket kiürítették, kitisztították és azokat többé nem használják.

D. A szerkezeti átalakítás költségei

- (46) Az 1996. október 16-i „javaslat a CWP vállalat hosszú távú fennmaradásának biztosításához, valamint beruházási és finanszírozási terv” dokumentum szerint a CWP-nek az 1996–2000 között években 5,62 millió EUR (11 millió DEM) összegű beruházásokra és 2,56 millió EUR (5 millió DEM) összegű üzemi eszközökre van szüksége. Ugyanez a dokumentum azonban tartalmaz egy beruházási tervet, mely összesen több, mint 9,29 millió EUR (18,17 millió DEM) feletti beruházásokat mutat ki. Az 1997. évi bejelentés szerint a szerkezetátalakítási költségek összesen 12,88 millió EUR (25,2 millió DEM) összegre rúgnak. Az 1997-ben bejelentett szerkezetátalakítási intézkedéseket a 4. táblázat foglalja össze.

4. táblázat

(millió EUR)	
Szerkezetátalakítási intézkedések	Költségek
Veszteségkiegyenlítés (1995–1998)	4,91
Biztonsági beruházások	2,15
Szerkezetátalakítási beruházások	5,52
Az 1990. július 1. előtti időkből származó környezeti károkozások megszüntetése	0,31
Összesen	12,88

- (47) A formális vizsgálati eljárás megindítása után ugyanezeket a költségeket 18,87 millió EUR (36,9 millió DEM) összeggel adták meg. Meg lehet állapítani azonban, hogy az 5. táblázat két új sort, a „támogatások”-at és a „vételár-elengedés”-t is tartalmazza, melyek inkább pénzeszközök, mint szerkezetátalakítási költségek.

5. táblázat

(millió EUR)	
Szerkezetátalakítási intézkedések	Költségek
Veszteségkiegyenlítés (1995–1998)	4,86
Biztonsági beruházások	2,05
Szerkezetátalakítási beruházások	7,98
Az 1990. július 1. előtti időkből származó környezeti károkozások megszüntetése	0,31
Támogatások	0,20
Vételár-elengedés	3,43
Összesen	18,87

- (48) Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában Németország a szerkezetátalakítást két részre tagolta: a foszfátgyártás szerkezeti átalakítása és a többi terület (főként a foszforsavgyártás) szerkezeti átalakítása. A foszfátgyártás szerkezetátalakításának költségeit összesen 7,99 millió EUR (15,63 millió DEM) összeggel adta meg, és ezek 4,71 millió EUR (9,21 millió DEM) összegű beruházást tartalmaznak. A többi üzletág szerkezetátalakítási költségeit összesen 27,14 millió EUR (53,08 millió DEM) összeggel adta meg, és ezek 13,22 millió EUR (25,86 millió DEM) összegű beruházást tartalmaznak. Ezerint a szerkezetátalakítási költségek összesen 35,13 millió EUR-t (68,71 millió DEM) tesznek ki. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy ezek a szerkezetátalakítási költségek⁽¹²⁾ az 1995–2001 közötti időszak, azaz a privatizáció után meghiúsult szerkezetátalakítási időszak ráfordításait is magukba foglalják.
- (49) 2004. augusztus 26-i levelében végül Németország az 1997-től eddig az időpontig számított összes költséget kb. 31,20 millió EUR (61 millió DEM) összeggel adta meg. Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában közölt adatoktól való eltérésekre nem adott magyarázatot.

E. Saját hozzájárulás

- (50) Az 1997. évi bejelentés szerint a CWP saját hozzájárulása a szerkezetátalakításhoz bizonyos beruházások finanszírozásából és a társasági tagok hozzájárulásából állt.
- (51) A CWP-nek 2002. december 31-ig összesen 5,11 millió EUR (10 millió DEM) összegű beruházásokat kellett eszközölnie. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy erről a beruházási kötelezettségről már az 1994. június

29-i privatizáció során megállapodtak és nem írták elő, hogy ezeket a beruházásokat magán pénzeszközökből kell finanszírozni.

- (52) A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában Németország közölte, hogy az 1994–2000 közötti időszakra 15,7 millió EUR (30,70 millió DEM) összegű beruházást eszközöltek. Ebből 7,21 millió EUR-t (14,11 millió DEM) magán pénzeszközökből finanszíroztak. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy ez az összeg 3,73 millió EUR (7,3 millió DEM) összegű közpénzből finanszírozott intézkedéseket tartalmaz. Ezerint a társasági tagok hozzájárulása ezekhez a beruházásokhoz 3,48 millió EUR-t (6,81 millió DEM) tesz ki.
- (53) Ami a saját hozzájárulás második alkotórészét illeti, azaz a társasági tagok hozzájárulásait, az 1997. évi bejelentés szerint a Vopelius Chemie GmbH-nak egy 0,15 millió EUR (0,3 millió DEM) összegű hitelt kellett rendelkezésre bocsátania. A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában Németország közölte, hogy itt a beruházási javak bérlet útján történő vételéről van szó, melyekre a Vopelius készfizető kezességét vállalt.
- (54) A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában Németország ezenkívül azt a véleményt képviselte, hogy a befizetett 288 879 EUR (0,565 millió DEM) összegű sajáttőkét a társasági tagoknak a befektetések finanszírozásához való hozzájárulásaként kell tekinteni.
- (55) Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában Németország felsorolta azokat az intézkedéseket (6. táblázat), melyeket véleménye szerint magánfinanszírozásként kell besorolni.

6. táblázat

(millió EUR)	
Magánfinanszírozás	Összeg
Betéti tőkehozzájárulás (BVT)	4,84
Társasági tagi kölcsön (BVT)	0,15
Társasági tagi pótbefizetés (BVT)	0,11
Törzstőke-betét	0,29
Foszfát üzletág értékesítéséből származó bevétel	1,64
A foszfátgyártó berendezések értékesítéséből származó bevétel (még kintlevőség)	1,66
Szállítói hitel (Vopelius)	2,75
Összesen	11,44

⁽¹²⁾ A 2003. július 4-i levél 42. sz. melléklete.

(56) A magánfinanszírozás növekedése – ahogy Németország előadja – főként a BVT tőke-hozzájárulására vezethető vissza, mely 1998 decemberében a CWP-ben szokatlan csendes részesedést vett át. A BVT 2001. márciusában egy kölcsönt, 2001. szeptemberében pedig egy pótbefizetést is rendelkezésre bocsátott. Ezenkívül Németország beruházói hozzájárulásként megemlítette a Vopelius szállítói hitelét, melyet 1997. január és 1998. január között bocsátott rendelkezésre, és mely a Vopelius által szállított nyersanyag fizetésének halasztásában állt, továbbá az árbevétel, melyet a CWP a foszfátüzletág TI-nek történő értékesítéséből érne el.

(57) Mindazonáltal nem világos, hogy milyen kapcsolatban állnak a 6. táblázatban felsorolt intézkedések a (46)–(49) preambulumbekzdés alatt leírt szerkezetátalakítási költségekkel.

F. Piacelemzés

(58) A CWP hagyományosan egy ipari foszfátgyártó volt, és saját felhasználásra gyártott foszforsavat. A szerkezetátalakítási terv szerint ahhoz, hogy az élelmiszeripar számára lehessen gyártani, a foszfátok minőségét javítani kellett, és a foszforsav gyártáshoz be kellett vezetni a nedves eljárást. Meg kell állapítani, hogy a nedves eljárás szerint előállított foszforsav ugyanolyan minőséggel és ugyanolyan jellemzőkkel bír, mint a termikus foszforsav. A két gyártási eljárásnál azonban különböző nyersanyagot használnak, vagyis a termikus módszernél elemi foszfort, a nedves eljárásnál pedig MAG-ot. Ezenkívül a nedves eljárás különböző folyamat lépésekből áll, és melléktermékeket hoz létre (különösen raffinátumot), melyen további feldolgozást kell végezni.

(59) A foszforsav képezi az alapot olyan foszfáttermékek gyártásához, melyekhez nagyobb tisztasági fokú nyersnyagra van szükség. Foszforsavat a mezőgazdaság számára foszforműtrágya, az élelmiszeripar számára pedig foszfátok előállítására használnak. Polifoszfátokat, mindenekelött nátrium-tripolifoszfátokat mosó- és mosogatószerekben, valamint más tisztítószerekben használnak. Ezeket ugyanakkor különböző ipari és műszaki alkalmazásokra is használják.

(60) A 2002. évi „Chemical Economics Handbook”-ban mindez azt jelenti, hogy a termikus foszforsav iránti kereslet drasztikusan csökken, mivel az utána következő vegyi termékekhez a nedves eljárásban előállított foszfor-

savat létesítik előnyben. Ezenkívül a kínai import miatt erős verseny van. Számos foszfátterméknél és közvetlen alkalmazásnál, melyekhez korábban termikus foszforsavra volt szükség, most már extrakciós foszforsavhoz folyamodnak, mely jelentős költségelnyökkel jár. A nyers foszforsav bőségesen áll rendelkezésre, és viszonylag kedvező költségű. Továbbá 2002-ben Nyugat-Európában még négy termikus foszforsavgyártó van, vagyis a TI (a legnagyobb gyártó), a CWP, a FEBEX S.A. és a Kremis Chemie.

(61) Német adatok szerint az európai foszforsav- és foszfát-piacot egy oligopólium uralja és nincsenek felesleges kapacitások. A CWP véleménye szerint azonban a releváns európai piacon nincsen oligopólium. A CWP néhány versenytársa osztja ezt a szemléletet, azonban azon a véleményen van, hogy egyértelmű kapacitásfelesleg jellemző.

(62) A CWP piaci részesedését a teljes nyugat-európai foszfát-piacon (ipari foszfátok és élelmiszerfoszfátok) mind Németország, mind a CWP jelentéktelennek tartja. 2000. évre ezt a részesedést 5,1 %-kal adják meg. 2001-től a CWP kizárólag a TI számára gyárt, tehát többé nincs jelen a piacon. Piaci részesedését a TI átvette. Amint Németország még kifejti, a TI nem a speciális foszfátok szegmensében működik, mint a CWP, hanem a foszfor, a foszforsavak és más származékok piacán.

(63) A foszforsavgyártással kapcsolatban a CWP megállapítja, hogy 40 000 t termikusfoszforsav-termelést 20 000 t extrakciós savra kell csökkentenie. A foszforsavpiacon eredetileg tervezett 6 %-os részesedést Nyugat-Európában 3 %-ra fogják csökkenteni. Mivel a termikus berendezéseket leállították, és az extraháló berendezés még nem üzemképes, a CWP jelenleg nem gyárt foszforsavat, és piaci részesedése nullával egyenlő.

III. A FORMÁLIS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

(64) A Prayon-Rupel érvénytelenítési keresete alapján az EuEFB 2001. március 15-i ítéletében egy lényeges formai előírás megszegése miatt érvénytelenítette a Bizottság 1997. december 16-i határozatát⁽¹³⁾. Az EuEFB megállapította, hogy a Bizottságnak kötelessége volt a támogatás Közös Piacsal való összeegyeztethetőségének megítélésénél felmerülő komoly nehézségek miatt a formális vizsgálati eljárást megindítani.

⁽¹³⁾ Lásd a 3. lánjegyzetet.

(65) A Bíróság a komoly nehézségeket arra vezette vissza, hogy a Bizottság határozatát a műszaki szerkezetátalakítási intézkedések elegendő ismerete nélkül hozta. Először is az EuEFB megerősítette, hogy a Bizottság a CWP által végrehajtott szerkezetátalakítási intézkedéseket hibásan írta le. A Bizottság a műszaki szerkezetátalakítási intézkedések leírásakor a Németország által 1997-ben megadott tájékoztatásra támaszkodott, miszerint foszforsav gyártásához a termikus eljárást a nedves eljárással kell helyettesíteni. Amint azonban az EuEFB hangsúlyozta, a szerkezetátalakítási terv 1996. májusi és októberi két tervezete közül – melyeket Németország a Bizottság elé terjesztett – egyikben sincs szó a termikus eljárás feladásáról. Másodszor az EuEFB megállapította, hogy a Bizottság a szerkezetátalakítási intézkedések műszaki megvalósíthatóságát és jövedelmezőségét nyilvánvalóan helytelenül ítélte meg. Az EuEFB szerint ezt egy, a panaszos által előterjesztett szakértői vélemény egyértelműen igazolja.

(66) Az EK-Szerződés 233. cikkének (1) bekezdése szerint a Bizottság köteles volt a szükséges intézkedéseket megtenni, hogy teljesítse az EuEFB ítéletét. A Bizottság elvégezte a CWP javára szolgáló intézkedések előzetes vizsgálatát, valamint azokét az intézkedéseket, melyeket az előző határozatban nem vizsgált meg, és igazolva látta magát azon véleményében, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásról van szó. Mindamellett a Bizottságnak komoly kétségei voltak a támogatás Közös Piacsal való összeegyeztethetőségét illetően. Egyrészt a Bizottság nem tudta megállapítani a támogatás pontos összegét. Másrészt a nehéz helyzetben lévő vállalatok megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatások elbírálásához meghatározott 1994. évi Közösségi Iránymutatások (a továbbiakban „Iránymutatások”) ⁽¹⁴⁾ szerinti előzetes vizsgálat komoly kétségeket vetett fel a támogatás Közös Piacsal való összeegyeztethetőségét illetően. Ennek alapján a Bizottság elindította a formális vizsgálati eljárást.

IV. AZ INFORMÁCIÓSZOLGÁLTATÁS ELRENDELÉSENEK OKAI

(67) A Bizottság az eljárást főként azon információk alapján indította meg, melyeket 1997-ben terjesztettek be. Németországnak az információszolgáltatás elrendelésére adott válasza azonban részleteket tartalmaz korábbi intézkedésekkel kapcsolatban, melyeket meglévő támogatásként mutattak be (1–3. intézkedés), bizonyos intézkedésekhez pedig módosításokat (1a. intézkedés és 7a/8a. intézkedés). Ezenkívül olyan intézkedéseket, melyek addig *ad hoc* intézkedéseknek számítottak, Németország az

eljárás megindítása után meglévő támogatásként sorolt be (9. és 10. intézkedések). A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság nem tudta megállapítani, hogy a meglévő támogatásként megjelölt intézkedések valóban összeegyeztethetők-e azokkal az előírásokkal, melyek alapján azokat feltehetőleg nyújtották. Ennek tisztázása céljából a Bizottság 2003. március 6-án kibocsátott egy információszolgáltatási utasítást.

V. AZ ÉRINTETTEK VÉLEMÉNYEI

(68) A formális vizsgálati eljárás megindítása után a CWP három közvetlen versenytársának, valamint magának a CWP-nek a véleménye érkezett be, melyeket az alábbiakban foglalunk össze.

A. A Prayon-Rupel véleménye

(69) A Prayon-Rupel megküldte a két gyártási folyamat (termikus eljárás és nedves eljárás), valamint a kapcsolódó termékek és piacok részletes leírását. Elsőként a Prayon-Rupel azt vonja kétségbe, hogy a tervet szerkezetátalakítási tervnek lehet tekinteni. A gyártási eljárás módosítása a Közösségi Iránymutatások szerint nem jelent megváltozott szerkezetátalakítást. Ha a vállalat nehézségei ellátási problémára vezethetők vissza, ezt a gyártási eljárás átalakításával nem lehet megszüntetni. Ezenkívül nincsenek ellátási problémák, mivel a vállalat Kazahsztán helyett Kínából, a világszerte legnagyobb gyártótól tudna foszfort beszerezni.

(70) Másodszor a Prayon-Rupel kétségbe vonja a szerkezetátalakítási terv megalapozottságát. Az első dokumentumban előirányzott átállás a termikus eljárásról a nedves eljárásra nem megvalósítható. Egy ilyen átállás nagyszabású beruházásokat, valamint egy teljesen új berendezést tenne szükségessé, és nem csak a Németország által felsorolt csekély beruházásokat. Ezenkívül a gyártási eljárás módosítása nem vezetne nagyobb értékű termékhez; ezt a nézetet Németország is osztja. Végül a Prayon-Rupelnek kétségei vannak a CWP jövedelmezőségének helyreállítására vonatkozóan, mivel a forgalmi előrejelzések rendkívül optimista feltételezéseken alapulnak, és az üzemi eredmények továbbra is negatívak. A gyártási eljárás elégtelen beruházásokkal történő módosítása csak alacsonyabb minőségű termékekhez, és ezzel a nyereségek további csökkenéséhez vezetne.

(71) Harmadszor a Prayon-Rupel azon a véleményen van, hogy a CWP növeli kapacitását. Az első szerkezetátalakítási dokumentum szerint a nedves eljárást anélkül kellene bevezetni, hogy a termikus eljárást leállítanák. Ez a Prayon-Rupel véleménye szerint a kapacitás megkétszereződését jelenti.

⁽¹⁴⁾ HL C 368., 1994.12.23., 12. o.

(72) Negyedszer a Prayon-Rupel azt a véleményt képviseli, hogy a támogatás nem a szükséges minimális mértékre korlátozódik, és a társasági tagok kötelezettsége, hogy a privatizáció folyamán 5,11 millió EUR (10 millió DEM) összegű beruházást eszközölnek, nem kapcsolódik a szerkezetátalakításhoz, hanem feltevészerű és elégtelen.

(73) Végül a Prayon-Rupel kétségbe vonja, hogy a szerkezetátalakítási tervet teljes egészében végrehajtják. A CWP foszforgyártásának TI általi átvétele már igazolja, hogy a tervet nem úgy fogják végrehajtani, mint ahogy tervezték.

B. A Chemischen Fabrik Budenheim A. Oetker véleménye

(74) A Chemische Fabrik Budenheim A. Oetker (a továbbiakban: CFB) 2001. augusztus 20-i levelében a szerkezetátalakítási koncepció megalapozottságát vonta kétségbe. Az új extraháló berendezés építése olyan alacsony költségekkel és olyan rövid idő alatt, ahogy a CWP tervezte, nem megvalósítható. Ez utólag igazolódott be, mert piaci információk szerint a CWP termikus berendezését leállították, az új extraháló berendezésen folyó építési munkákat pedig szüneteltették. A CFB azon a véleményen van, hogy az új berendezéshez az építési költségeket túl alacsonyra kalkulálták és a CWP egy új foszforsavgyártó eljáráshoz nem rendelkezik a szükséges know-how-val. Egyébként a CWP nem adja meg, hogy az új gyártási eljárás során keletkező mérgező melléktermékeket miként kellene további megmunkálás alá vetni. Ezenkívül a CWP azt állapítja meg, hogy a TI a termikus eljárásban eredményesen állít elő foszforsavat, ami ellentmond annak, hogy a gyártási folyamat módosítása ahhoz szükséges, hogy a CWP jövedelmezőségét újra helyre lehessen állítani. A CFB kétségbe vonja, hogy az elemi foszfor ellátásánál problémák vannak. A foszforsav új berendezésben való előállítására tehát nem csökkentenék az előfinanszírozási költségeket.

(75) A CFB megállapítja továbbá, hogy a CWP és a TI közti szoros együttműködés, beleértve a foszforüzletág TI-nek való megegyezés szerinti átadását, és – egy bizonyos idő múlva – a TI azon joga, hogy ezt az üzemi területet a CWP-től átveheti, felveti azt a kérdést, hogy a támogatást végül nem a TI kapja-e.

(76) A CFB utal továbbá arra, hogy a CWP-t társasági tagjai, különösen a BVT Industrie GmbH és a TI, pénzügyileg

támogatják. A CWP sajáttőke-helyzetét ezért figyelembe kell venni a támogatások nyújtásakor.

C. A BK Giulini véleménye

(77) A BK Giulini 2001. szeptember 26-i levelében kifejti, hogy a CWP nem rendelkezik semmilyen szerkezetátalakítási tervvel, és a koncepció elégtelen és aránytalan. A gyártási eljárás módosítása nem elegendő és műszaki és gazdasági szempontból keresztülvihető. Mivel a CWP ezenkívül nem szándékozott a termikus eljárást feladni, az intézkedések esetében összeegyeztethetetlen működési támogatásokról van szó. A szállítási nehézségek és a hiányzó likviditás nem elegendő ok a gyártási folyamat átállításához vagy egy szerkezetátalakításhoz. A nyújtott támogatásokat nem beruházásokhoz, hanem likviditási pótbefizetesként használták, mely a Közösségen belül piaci torzulásokat okozott. A CWP számára nyújtott támogatások ellen további érvként az európai foszforsavpiacon lévő kapacitásfelesleg említhető meg.

(78) A BK Giulini megállapítja továbbá, hogy a Németország által nyújtott támogatás bizonyíthatóan nem járult hozzá a CWP életképességének visszaállításához. A támogatások ellenére a vállalat 1998. óta veszteséges. A CWP és a TI között létrejött megállapodás bizonyítja a szerkezetátalakítási intézkedések teljes meghíusulását.

(79) Ezenkívül a BK Giulini véleménye szerint a TI a támogatás tulajdonképpeni kedvezményezettje.

D. A CWP véleménye

(80) Németország 2001. szeptember 21-i és 2002. február 6-i leveleivel küldte meg a CWP formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszát. A 2002. október 8-i levélben, melyben Németország a CWP fent megnevezett harmadik személyek véleményeire adott válaszát küldte meg, a CWP kitért azokra a kétségekre, melyeket a formális vizsgálati eljárás megindításakor a Bizottság és mindenekelőtt más érintettek említettek.

(81) A szerkezetátalakítási koncepció létezésével kapcsolatban a CWP kijelenti, hogy a szerkezetátalakításnak lényegében két célja volt: a foszfátok területén a termékpaletta kibővítése és a foszforhoz kedvező árú alternatívákkal egy szélesebb nyersanyagbázis kialakítása. Ezekben a célokban a teljes szerkezetátalakítási folyamat során semmit sem változtattak, jóllehet a koncepciót valójában többször módosították.

- (82) A szerkezetátalakítási intézkedések megalapozottsága iránti kétségekkel kapcsolatban a CWP azon a véleményen van, hogy a foszfátok területén a termékpalletta kibővítése egy vízmentes foszfátok előállítására szolgáló, új örvényréteges szárító telepítésével érhető el. A nyersanyagbázis bővítésére, a második célra vonatkozóan a CWP azt állapította meg, hogy az extraháló berendezéssel ugyanazokat a termékeket ugyanolyan minőséggel és alacsonyabb árakon tudják előállítani, mint a termikus eljárásoknál, anélkül hogy elemi foszfor harmadik személy általi szállításától függjenek.
- (83) A CFB azon megjegyzésére, hogy a TI eredményesen gyárt foszforsavat a termikus eljárásban, a CWP azt nyilatkozta, hogy a TI nem függ elemi foszfor szállításától, mivel azt maga állítja elő. A TI mindenekelőtt a villamosenergia-költségeket is (melyek az elemi foszfor előállítási költségeinek nagyobb részét kiteszik) alacsonyan tudja tartani, mivel a TI társasági tagjainak egyike atomerőművet működtet, és a TI az áramot kedvezményes áron kaphatja meg. A TI ezért teljesen más helyzetben van, mint a CWP.
- (84) A szerkezetátalakítási koncepció sikerével szembeni kétségekkel kapcsolatban a CWP azt nyilatkozta, hogy az elindított intézkedések egy vállalat klasszikus szerkezetátalakításának felelnek meg. A két berendezés megépítése nyereséggel kecsegtető döntés volt. Mindenekelőtt az várható, hogy az extraháló berendezéssel a gyártási költségek a termikus eljáráshoz képest 7 %-kal csökkennek, és egy 23 %-os nettó tőkehozam érhető el. Az első tesztek azt mutatták, hogy az extraháló berendezéssel ugyanolyan minőségű foszforsavat lehet előállítani, mint a termikus eljárásban. A CWP megállapítja továbbá, hogy más versenytársak, különösen a Prayon-Rupel, egy olyan extraháló berendezés építését jelentették be, mely hatszor nagyobb, mint a CWP berendezése. Az extraháló berendezés építésénél felmerülő késedelmeket beszállítói problémák okozták, és nem az, hogy a berendezés megvalósíthatatlan. A berendezés mostanra 90 %-ban elkészült, és van egy intézmény, mely érdeklődik a know-how-hoz egy licencia megszerzése iránt.
- (85) A CWP továbbá azon a véleményen van, hogy nincsenek versenytörzítések. A CWP arra utal, hogy a CRU International Ltd a „The Market for Industrial and Food Phosphates” tanulmány egyik aktualizált kiadásában az 1998-2002 között évekre azt jelzi előre, hogy míg 2003-ban az iparban a kereslet kielégítéséhez összesen valószínűleg elegendő kapacitás van, jelentős területi egyensúlyhiányok lesznek, melyeket ki kell egyenlíteni. Az ipari foszfátoknál és élelmiszer-ipari foszfátoknál kapacitásfelesleg csak papíron van, mivel eszerint a jelentés szerint a berendezések nagyon rossz állapotban vannak, és azokat fel kell újítani. A CWP piaci részese-dése továbbá a releváns piacokon, mint ahogy a (62) és (63) preambulumbekzdés alatt áll, jelentéktelen. Ezenkívül a CWP soha sem értékesített a piaci árak alatt.
- (86) A CWP megállapítja továbbá, hogy a BK Giuliani nem közvetlen versenytárs. A vállalat, mely speciális foszfátokat gyárt, 2000. évben a CWP foszfátgyártásának több mint két-harmadát vásárolta meg, és érdekelt volt a CWP foszforsav- és foszfátgyártó üzletágainak átvetelében. A CWP véleménye szerint a támogatásnak a BK Giulinira semmilyen hatása nem volt.
- (87) A szerkezetátalakításhoz való saját hozzájárulással kapcsolatban a CWP megállapítja, hogy a vállalat a magas nyersanyagköltségek miatt nem volt abban a helyzetben, hogy a szerkezetátalakítási koncepciót teljes mértékben saját eszközökből finanszírozza. Mindazonáltal lényeges hozzájárulást tett. A CWP adatai szerint a magánfinanszírozási beruházások 5,11 millió EUR (10 millió DEM) összeget tettek ki. A vállalatnak nyújtott összes kölcsönt – azokat is, melyeket a BvS és a tartomány kezességei biztosítottak – a szerkezetátalakításhoz nyújtott saját hozzájárulásként kell értékelni, mivel a CWP kamatokat fizet és a visszafizetést a foszfátgyártó-berendezések TI-nek való eladásából származó bevételből kívánják megvalósítani.
- (88) A támogatásban részesülő identitásával kapcsolatban a CWP megállapítja, hogy a vállalat nem integrálódott a TI-be. A foszfátüzletág TI-nek való eladása után a CWP-telephelyen két független vállalat lesz jelen: a TI a foszfátüzletágban, a CWP pedig a foszforsavtermelésben fog működni. A CFB kijelentésével ellentétben a CWP soha nem szállított termikus foszforsavat a TI-nek. Ezenkívül a CWP az egyedüli támogatásban részesülő.

VI. NÉMETORSZÁG VÉLEMÉNYE

- (89) A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában küldte meg Németország a szerkezetátalakítási koncepció módosításával kapcsolatos, (42)–(44) preambulumbekzdés alatt leírt adatokat. Németország tájékoztatást adott az összes állami pénzügyi intézkedésről is, melyeket a vállalatnak a privatizáció és szerkezetátalakítás során bocsátottak rendelkezésre, ahogy a (17)–(34) preambulumbekzdés alatt áll. Előterjesztette továbbá az (50)–(57) preambulumbekzdés alatt felsorolt, a szerkezetátalakításhoz nyújtott saját hozzájárulásról szóló adatokat valamint a vállalat 1994–2000 évekre vonatkozó üzleti jelentéseit és piaci adatait. A harmadik személyek véleményére vonatkozóan Németország a CWP válaszára utal, melyet 2002. október 8-i levelében küldött meg.

(90) Az információszoigálatás elrendelésére adott válaszában Németország a meglévő támogatási intézkedések azon előírásokkal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan adott meg adatokat, melyek alapján azokat feltételezhetően végrehajtották. Továbbá Németország amellet emelt szót, hogy az eljárást a foszfátok vállalati területe, melyen német szemszögből eredményes szerkezetalakítást hajtottak végre, és a CWP többi üzleti területei, főként az extraháló berendezéssel történő foszforsavgyártás között kell felosztani, mely utóbbi eredményesen fog működni, amint a TI megfizeti a vételár még kinn lévő részét.

VII. ÉRTÉKELÉS

A. Bevezetés

(91) Az értékelendő intézkedések közül néhányat már a korábbi, az Elsőfokú Bíróság által érvénytelenített határozatban megvizsgáltak; ezen intézkedések közül néhányat a tervezés elején az EK-Szerződés 93. cikkének (3) bekezdésével (most az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése) összhangban bejelentettek, míg másokat a Bizottság határozata előtt valósítottak meg. Ismét más intézkedéseket viszont az érvénytelenített határozatban nem vizsgáltak, vagy azokat ez után a határozat után meghosszabbították vagy kiegészítették.

(92) Az egyes intézkedések vizsgálatához, a Bizottság a bejelentett intézkedésekhez az első határozat időpontjában fennálló helyzet keretei közé fogja magát képzelni, míg a nem bejelentett intézkedésekhez annak az időszaknak a keretei közé, mely alatt a pénzügyi támogatási intézkedéseket foganatosították. A Bizottságnak azonban a szerkezetátalakítás összesítő értékelését kell elvégeznie, mely az utolsó intézkedések foganatosításának időpontjáig a tények összes fontos alakulását figyelembe veszi.

B. A szóban forgó vállalat

(93) Az információszoigálatás elrendelését követően Németország részletes adatokkal szolgált a CWP tagi szerkezetével kapcsolatban. Ebből kitűnik, hogy a CWP 2002. évben a Vopeilus-csoporttal együtt, Vopeliust is beleértve, mely a tőke 75,2 %-át birtokolja, 100 dolgozót foglalkoztatott, 25,81 millió EUR (50,48 millió DEM) összegű vagyonértékekkel rendelkezett és 22,36 millió EUR (43,73 millió DEM) összegű forgalmat bonyolított le. Eszerint a vállalat a Bizottság kis- és középvállalkozások definíciójára vonatkozó, 1996. április 3-i 96/280/EK javaslatában⁽¹⁵⁾ meghatározott küszöbértékeket nem lépi át.

(94) A BvT-csoporttal kapcsolatban, mely a fennmaradó 24,8 %-os részesedést birtokolja Németország közli,

hogy ezt a csoportot intézményi befektetőnek lehet tekinteni, mivel csupán kockázati tőkét bocsát rendelkezésre, anélkül hogy a CWP operatív üzlete felett ellenőrzést gyakorolna. Következésképpen a CWP KKV-ként sorolható be. A CWP az 1997 (az első év, amire teljes adatok állnak rendelkezésre) előtti években is teljesítette a KKV-kritériumokat.

(95) A Bizottság megállapítja, hogy a rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy a CWP-nek a TI-vel való 2001. februári szerződéskötés után állami forrásokból semmilyen finanszírozási intézkedést nem bocsátottak rendelkezésre. A Bizottság ezenkívül tudomásul vette az AnChem Consult által készített és Németország által küldött szakértői véleményt, mely szerint: a szerződést egy nyílt és átlátható eljárást követően kötötték meg, melyben a releváns piacon működő összes európai cégnek lehetősége volt ajánlatot tenni; a TI ajánlatát, mint a gazdaságilag legmegalapozottabbat és legjobb választották ki; az eladási ár megfelel a piaci árak. Ezért a Bizottság azon a véleményen van, hogy a CWP-nek nyújtott állami támogatásból a TI sem közvetlenül, sem közvetetten nem részesült.

C. Meglévő támogatás

(96) Több támogatás feltételezhetően meglévő támogatást képvisel, és ezeket a Bizottságnak nem kell újból értékelni. Ezen intézkedések összeegyeztethetőségét azokkal az előírásokkal, melyek alapján azokat feltételezhetően végrehajtották, viszont meg kell vizsgálni.

(97) 1. 2. és 3. intézkedés: mivel a vállalat a privatizáció időpontjában kb. 70 dolgozót foglalkoztatott, a német vélemény szerint minden ezen összefüggésben nyújtott támogatás az N 768/94 THA-rendszer⁽¹⁶⁾ alá tartozik. A Bizottság elismeri, hogy a vállalat a privatizáció időpontjában 250-nél kevesebb személyt foglalkoztatott. A Bizottság ezen intézkedéseit ezért nem kell bejelenteni, és ezeket meglévő támogatásként kell besorolni.

(98) 1a. intézkedés: mivel a kezesség nyújtása a THA-rendszer alá esik, a kezesség kölcsönné vagy pótfizetéssé való átalakításának lehetőségét kezdettől kezdve szemügyre vették, mivel a vállalat már nehézségek közt volt. Egy ilyen szempontot a három THA-rendszerben, melyek a kezességhez jogalapot képeznek, egybehangzóan elismernek. Az E 15/92 THA-rendszerről szóló határozatban ez világosan azt jelenti, hogy a THA által rendelkezésre bocsátott kölcsönök és kezességek fokozott mértékben alkalmasak arra, hogy támogatásokká alakuljanak át⁽¹⁷⁾. A kezesség kölcsönné vagy hozzájárulássá alakulását már a THA-rendszer lefedte, ezért nem lehet új támogatásként besorolni.

⁽¹⁵⁾ HL L 107., 1996.4.30., 4. o.

⁽¹⁶⁾ Az N 768/94 THA-rendszer 3.1 pontjában ez azt jelenti, hogy a privatizációs eljárásokat a Bizottságnak csak akkor kell bejelenteni, ha egy vállalkozás a privatizáció időpontjában több, mint 205 foglalkoztatottal rendelkezik (1995.2.1-i SG(95) D/1062).

⁽¹⁷⁾ 1992.12.8-i SG(92) D/17613.

(99) 9. és 10. intézkedés: a formális vizsgálati eljárás megindítása után Németország először azt közölte, hogy ezeket a kezességeket egy olyan program alapján nyújtották, melyet a Bizottság nehézségek közt lévő vállalatok megmentéséhez és szerkezetátalakításához engedélyezett⁽¹⁸⁾. A Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó esetben a kezességnyújtáshoz az összes abban előírt feltétel teljesül. Hangsúlyozni kell, hogy a szabályozást a Közösségi Iránymutatások hatályba lépése előtt vezették be és a Közösségi Iránymutatások a tagállamoktól nem követelték meg, hogy meglévő támogatási szabályozásaikat az új előírásokkal (lásd a Közösségi Iránymutatások (2.5) bekezdését) összhangba hozzák. Ezenkívül a Bizottság a kérdéses szabályozást a Közösségi Iránymutatások kibocsátása után nem vizsgálta felül. Ez a magyarázata annak, hogy miért van az, hogy a 9. és 10. intézkedések megfelelnek ugyan a megmentési és szerkezetátalakítási programnak, de nincsenek összhangban a Közösségi Iránymutatásokkal.

(100) 11. intézkedés: 1,94 millió EUR (3,8 millió DEM) összegű beruházási támogatásokat nyújtottak egy olyan támogatási program alapján, melyet a Bizottság regionális beruházási támogatásként engedélyezett⁽¹⁹⁾. Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában Németország azt nyilatkozta, hogy biztosítani fogja, hogy a regionális támogatások CWP-nek való nyújtásakor a halmozódási előírásokat betartsák és a KKV-k számára legmagasabb regionális díjtételt vegyék figyelembe. A Bizottság ezért az intézkedést meglévő támogatásnak tekinti. Ezenkívül a támogatási intézkedésre a formális vizsgálati eljárás megindításakor nem tértek ki.

(101) 12. intézkedés: 0,36 millió EUR (0,7 millió DEM) összeg feletti beruházási pótlékok, melyeket a Bizottság által engedélyezett támogatási programok alapján regionális beruházási támogatásként nyújtottak. Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában Németország azt nyilatkozta, hogy biztosítani fogja, hogy a regionális támogatások CWP-nek való nyújtásakor a halmozódási előírásokat betartsák, és a KKV-k számára legmagasabb regionális díjtételt vegyék figyelembe. A Bizottság ezért az intézkedést meglévő támogatásnak tekinti. Ezenkívül a támogatási intézkedésre a formális vizsgálati eljárás megindításakor nem tértek ki.

(102) Következésképpen a Bizottság abból indul ki, hogy a szóban forgó információk alapján az 1. (beleértve az 1a.), a 2. és a 3., valamint a 9., 10., 11. és 12. intézkedések meglévő támogatások, melyeket a Bizottságnak nem kell újból értékelni. Mindazonáltal összegüket a

teljes támogatás arányosságának értékelésénél figyelembe fogja venni.

D. Egyéb állami támogatások az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

(103) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint bármilyen támogatások, melyek bizonyos vállalatok kedvezményben részesítésével a versenyt torzítják vagy a verseny torzításával fenyegetnek, a Közös Piaccaal összeegyeztethetetlenek, amennyiben azok a tagállamok közti kereskedelmet akadályozzák. A CWP javára szolgáló pénzügyi intézkedések a vállalat számára olyan előnyöket teremtetnek, melyekben egy nehézségek közt lévő vállalat a piacon nem részesült volna. Emlékeztetni kell arra, hogy a CWP 1997-ben közel állt a csödhöz és akkoriban egyetlen magánbefektető sem volt hajlandó a CWP-nek a szükséges pénzeszközöket rendelkezésre bocsátani. Mivel a CWP által előállított termékekkel kereskednek is és a CWP versenytársai más tagállamokban vannak, az intézkedések a verseny torzításával fenyegetnek és korlátozzák a tagállamok közti kereskedelmet.

(104) Az intézkedéseket állami pénzeszközökből finanszírozzák, és azokat a THA/BvS, ill. Sachsen-Anhalt tartomány bocsátja rendelkezésre. A THA-t közjogi intézményként az egykori Német Demokratikus Köztársaság állami tulajdonban lévő vállalatainak privatizációja céljából alapították és közvetlenül a német pénzügyminisztérium alá tartozott. A BvS a THA utódhivatalaként szintén közjogi intézmény. Így az intézkedéseket az államhoz kell hozzárendelni. Azok az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatásokat jelentenek, és ennek megfelelően kell őket értékelni.

(105) 4., 5., 6., 7. és 8. intézkedések: ezek az intézkedéseket, azaz a vételár és a felgyülemlett kamatok elengedését, valamint a BvS két 20 %-os kezességét, a támogatási szabályozásokon kívül nyújtották; ezért *ad hoc* támogatásokat jelentenek, és ennek megfelelően kell őket értékelni. Ezt Németország nem vitatja.

(106) 7a/8a. intézkedések: Németország véleménye szerint a kezességek meghosszabbítását és azt követő kölcsönné és pótfizetéssé alakítását nem lehet új támogatásként értékelni. Ez a kérdés azonban csak akkor lenne lényeges, ha a 7. és 8. intézkedések esetében meglévő támogatásról lenne szó, mely eset itt nem áll fenn. Mivel a 7. és 8. intézkedéseket *ad hoc* támogatásként kell értékelni, a 7a. és 8a. intézkedéseket a 7. és 8. intézkedések részeként kell az összeegyeztethetőség értékelésébe bevonni.

⁽¹⁸⁾ N 413/91, Sachsen-Anhalt tartomány kezességéről szóló irányelve, 1991.8.8-i SG(91) D/15633.

⁽¹⁹⁾ 26. keretű, „A regionális gazdasági szerkezet javítása” közösségi feladat, N 123/97, 1997.8.18-i SG(97) D/7104 és 1998.8.18-i SG(98) D/7191.

- (107) A 7. (beleértve a 7a.) intézkedés és a 8. (beleértve a 8a.) intézkedés keretében nyújtott kezességek a CWP számára lehetővé tették, hogy kedvezőbb feltételekkel jussanak kölcsönhöz, mint amik a pénzügyi piacokon egyébként jellemzők. A 7. intézkedés keretében nyújtott kezesség és a 8. intézkedéssel nyújtott kezesség támogatási elemként a Bizottság annak a kamatlábnak, melyet a CWP-nek egy kölcsönért piaci feltételek közt (azaz kezesség nélkül) kellett volna fizetnie, és annak a kamatlábnak a különbözetét tekinti, mely mellett a kezességgel biztosított kölcsönt ténylegesen rendelkezésre bocsátották. Mivel a CWP a kezességek rendelkezésre bocsátásának és a kölcsönök nyújtásának idején súlyos pénzügyi nehézségek közt volt, a támogatási elem a kezességek 100 %-áig terjedhet, mivel senki se nyújtott volna kölcsönt kezesség nélkül. A Bizottságnak a referencia és leszámítási kamatlábak meghatározásának módszeréről szóló közleménye⁽²⁰⁾ szerint a referencia-kamatlábaknak a közép és hosszú távú, szokásos biztosítékokkal rendelkező kölcsönök piacon érvényes kamatlábaiknak átlagos mértékét kell visszatükröznük. A közleményben továbbá arról van szó, hogy az így meghatározott referencia-kamatláb egy minimális kamatláb, melyet különös kockázatok esetén (pl. nehézségben lévő vállalat) növelni lehet. Ebben az esetben a pótlék 400 bázispont vagy még annál több is lehet. Ezért a Bizottság a jelen esetben azon a véleményen van, hogy a CWP-nek a kezességek nélkül legalább egy, a referencia-kamatláb plusz 400 bázispontnak megfelelő kamatlábat kellett volna fizetnie. Mindegyik kezesség támogatási eleme tehát a referencia-kamatláb plusz 400 bázispont és azon kamatláb közti különbözetben áll, mely mellett a kezességgel biztosított kölcsönt rendelkezésre bocsátották.
- (108) Hasonló megfontolások érvényesek a BvS kezességének kölcsönre alakítására is. A Bizottság véleménye szerint a kölcsönöket olyan kamatláb mellett nyújtották, mely alacsonyabb annál a kamatlábnál, melyet a CWP a piacon kaphatott volna. A 7. (beleértve a 7a.) intézkedés keretében nyújtott BvS-kölcsön és a 8. (beleértve a 8a.) intézkedés keretében nyújtott BvS-kölcsön támogatási eleme tehát annak a kamatlábnak, melyet a CWP ilyen kölcsönért a piacon kaphatott volna, és annak a kamatlábnak a különbözete, mely mellett a BvS a kölcsönöket rendelkezésre bocsátotta. A Bizottság véleménye szerint a CWP-nek akkora kamatlábat kellett volna fizetnie, mely legalább a referencia-kamatláb plusz 400 bázispontnak felel meg. Minden egyes kölcsön támogatási eleme tehát a referencia-kamatláb plusz 400 bázispont és azon kamatláb közti különbözetben áll, mely mellett a kölcsönt ténylegesen rendelkezésre bocsátották.
- (109) A 4., 5., 6., 7. (beleértve a 7a.) és 8. (beleértve a 8a.) intézkedéseket a Bizottságnak *ad hoc* támogatásként kell értékelnie. Az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdései a 87. cikk (1) bekezdésében foglalt általános támogatási tilalom alóli kivételeket tartalmazzák.
- (110) Az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében álló kivételrendelkezések a jelen esetben nem alkalmazhatók, mivel nincs szó egyes fogyasztók számára juttatott szociális jellegű támogatásokról, sem olyan károk megszüntetéséhez nyújtott támogatásokról, melyek természeti katasztrófák vagy egyéb rendkívüli események miatt keletkeztek, sem pedig Németország megosztása által érintett területek gazdasága számára juttatott támogatásokról. Németország ezeket a kivételrendelkezéseket nem érvényesítette.
- (111) További kivételrendelkezések az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontjában állnak. Mivel a támogatás fő célkitűzése nem a területi fejlesztés, hanem egy nehézségek közt lévő vállalat hosszú távú jövedelmezőségének helyreállítása, a jelen esetben csak a szerkezetátalakítási támogatások alkalmasak az engedélyezésre. A szerkezetátalakítási támogatáshoz mindenképp az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontját lehet segítségül venni.
- (112) A megmentési és szerkezetátalakítási támogatások megítéléséhez a Bizottság kiadta a Közösségi Iránymutatásokat⁽²¹⁾, melyek a jelen esetben alkalmazást nyertek⁽²²⁾. A Közösségi Iránymutatások alkalmazásának feltételeit az alábbiakban vizsgáljuk.
- (113) A Bizottság véleménye szerint az összeegyeztethetőséghez semmilyen más alap és különösen a többi közösségi keret – pl. a kutatásfejlesztési, környezetvédelmi, kis és középvállalkozásokra vonatkozó, foglalkoztatási és képzési vagy kockázati tőkére vonatkozó keret – egyike sem alkalmazható.

A vállalat támogatásra való érdemessége

- (114) A Közösségi Iránymutatások (2.1) bekezdése szerint olyan vállalatok pénzügyi gyengesége, melyek a szerkezetátalakításnál támogatást kaptak, elégtelen múltbeli teljesítményre és kedvezőtlen jövőbeli kilátásokra vezethető vissza. A jellemző tünetek közé tartozik a visszaeső jövedelmezőség vagy a növekvő veszteségek, csökkenő forgalmak, növekvő raktár, kapacitásfeleslegek, lecsökkent cashflow, növekvő eladósodás és kamatterher, valamint alacsonyabb nettó mérleg szerinti érték.
- (115) A támogatásnyújtás időpontjában a CWP-t növekvő veszteségek jellemezték, és súlyos likviditási problémákkal szembesült, amint a fentiekben részletesen kifejtettük. Ezért a Bizottság azon a véleményen van, hogy a CWP a támogatásnyújtás időpontjában nehézségek közt lévő vállalatnak számított.

E. Összeegyeztethetőség

- (109) A 4., 5., 6., 7. (beleértve a 7a.) és 8. (beleértve a 8a.) intézkedéseket a Bizottságnak *ad hoc* támogatásként kell értékelnie. Az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdései a 87. cikk (1) bekezdésében foglalt általános támogatási tilalom alóli kivételeket tartalmazzák.

⁽²¹⁾ Lásd a 14. lábjegyzetet.

⁽²²⁾ Az 1999. évi iránymutatások 7.5. preambulumbekzdése alatt ez azt jelenti: „A Bizottság a Közös Piacal való összeegyeztethetősége tekintetében meg fog vizsgálni minden megmentési és szerkezetátalakítási támogatást, melyet a Bizottság engedélye nélkül (...) nyújtottak, (...) azon iránymutatások alapján, melyek a támogatásnyújtás időpontjában érvényben voltak” (HL C 288., 1999.10.9., 2. o.).

⁽²⁰⁾ HL C 273., 1997.9.9., 3. o.

A jövedelmezőség helyreállítása

- (116) Minden szerkezetátalakítási terv feltétlen feltétele kell, hogy legyen, hogy az a vállalat hosszú távú jövedelmezőségét a jövőbeli üzemeltetési feltételek tekintetében realista feltételezések alapján megfelelő időtartamon belül helyreállítsa. Következésképpen a szerkezetátalakítási támogatásoknak megalapozott szerkezetátalakítási koncepcióhoz kell kapcsolódniuk. A szerkezetátalakítási terv általában az üzletágak hatékonyabb alapon történő újjászervezését és racionalizálását irányozza elő. Többek között azokat a körülményeket kell figyelembe venni, melyek a nehézségekhez vezettek.
- (117) A CWP esetében meg kell állapítani, hogy a privatizáció utáni első szerkezetátalakítás meghiúsult. A második szerkezetátalakítást a két dokumentum alapján, melyekre a 40. és a (41) preambulumbekzdés alatt hivatkozunk, 1997-ben hajtották végre. Akkor is, ha a kettő között különbségek vannak, a stratégia nyilvánvalóan a nedves eljárás bevezetésére irányult, melyhez egy extraháló berendezésre volt szükség, hogy nyersanyagként MGA-t lehessen használni, és csökkenteni lehessen az elemi foszfor magas áraitól való függőséget. Ezenkívül javítani kellett a legfontosabb végtermék, azaz a foszfátok minőségét. Mindkét cél kapcsolódik egymáshoz. A könnyebben beszerezhető és kedvezőbb költségű nyersanyagból való, gazdaságos foszfátgyártás a CWP számára csak a nedves eljárás segítségével volt lehetséges. Annak megállapításához, hogy az 1996. évi stratégia megalapozott volt-e, a nedves eljárás bevezetéséhez előirányzott intézkedéseket kell értékelni.
- (118) Amint a Prayon-Rupel szakértői véleményéből következik, az új gyártási eljárást nem lehet a meglévő berendezések kismértékű módosításaival bevezetni. A nedves eljárás teljesen más berendezéseket igényel, mint a termikus eljárás, és többek között a termék előzetes és utólagos kezelését teszi szükségessé, beleértve a fluortalanítást, sűrítést, szintelenítést stb. Az 1996-os stratégia e folyamat lépések egyikét sem irányozta elő. Az előkezelési lépést 1997. decemberében – mikor a projekt már elindult – vezették be, miután ennek szükségességét labor tesztek igazolták. Ilyen tesztek a projekt megkezdése előtt el kellett volna végezni, és az összköltségek számításához alapul kellett volna venni. A berendezés megvalósíthatóságáról szóló, 1997. novemberi DLM-tanulmányban szintén megemlítik nedves eljárásban készült foszforsav szükséges előkezelését. Ez a tanulmány a szerkezetátalakítási terv összeállítása előtt készült, és a szerkezetátalakítás költségeinek és finanszírozásának meghatározásához alapul kellett volna venni. Ami az utókezelést illeti, ezt csak 1999 elején vezették be, bár a CWP azt mondja, hogy ezek csak azért váltak szükségessé, mert szállítója nem volt képes többé megfelelő minőségű savat szállítani. Mindenesre a Bizottság nem tudja osztani ezt a véleményt: a CWP és szállítója közti szerződés 1998. júliusi keltezésű, míg a projektet 1996-ban dolgozták ki. Ezért már 1996-ban világos kellett volna, hogy legyen, hogy szükség van utókezelési fázisra, különösen, hogy az élelmiszeripar számára magas tisztasági fokú termékeket kapjanak, ahogy a CWP tervezte. A termékek elő- és utókezelése is nagyobb berendezéseket feltételezett, amit a CWP 1999-ben állapított meg. Ezt elejétől kezdve előre kellett volna látni.
- (119) Ezenkívül az 1996. évi dokumentumok, melyek a szerkezetátalakítási koncepciót képezik, nem irányoztak elő megfelelő megoldást a rendkívül mérgező raffinátumhoz sem. Ezt egyáltalán nem említik, még az 1997. évi bejelentésben sem. Az extraháló berendezésről szóló, 1997. novemberi DLM-tanulmányban szó van róla, hogy a (foszforsavtartalmú) raffinátumból nyert foszfátnak túl magas a fémtartalma és meg kellett határozni, hogy mi lenne az elfogadható arány. Más szavakkal, a tanulmány egy problémát és egy lehetséges megoldást vet fel, azonban nem ad meg megoldást. Később a CWP bizonyára abban reménykedett, hogy a raffinátumot el tudja adni, azonban meg kellett állapítania, hogy nincs rá kereslet, mely hozzájárult a 2000. évi súlyos pénzügyi válsághoz. Már az 1996. évi tervezési fázisban világos kellett volna, hogy legyen, hogy a mérgező raffinátumhoz megoldást kell találni. Ha ez a megoldás az eladásban leledzett, megfelelő piaci tanulmánnyal kellett volna kideríteni, hogy ez megvalósítható-e. Az 1996. és 1997. évi dokumentumokban azonban a problémát egyszer sem említik.
- (120) A cél eléréséhez szükséges lépések nem kielégítő tervezése miatt a teljes beruházási program és különösen az extraháló berendezés költségeit egyértelműen alábecsülték. Németország ugyan nem osztja ezt a véleményt és az extraháló berendezés költségeivel kapcsolatban a DLM egy tanulmányát terjesztette elő. A négyoldalas papír esetében, mely elméleti számításokon alapul, melyeket gyakorlati tesztekkel kell felülvizsgálni, a foszforsav nedves eljárásban való előállítás költségeinek egyszerű felsorolásáról van szó. Magának a berendezésnek az építési költségeit nem becsülik fel. Ezért semmi sem változtat azon a véleményen, hogy a beruházási program és különösen az extraháló berendezés költségeit a szerkezetátalakítási stratégia meghatározásakor nem tervezték meg gondosan. Ez utólag beigazolódik, mert a költségeket erősen alábecsülték. Az 1996-ban 3,07 millió EUR (6 millió DEM) összegűre becsült extraháló berendezés 2000/2001-ig, amikor a munkálatokat likviditási hiány miatt félbeszakították, 7,72 millió EUR (15,1 millió DEM) összegű költségeket okozott. Az 1996-ban 7,67 millió EUR összegűre tervezett összberuházás 2000/2001-ig 17,93 millió EUR összegre nőtt.

- (121) A szerkezetátalakítási intézkedések és a beruházási költségek tényleges tervezésének hiánya elkerülhetetlenül oda vezetett, hogy az extraháló berendezés 1998-ig nem készült el, és a CWP hosszú távú jövedelmezőségét 2000-ig nem állította helyre, mint ahogy eredetileg tervezte. 2000-ben a CWP a neki nyújtott kölcsönök egyikét sem fizette vissza, az extraháló berendezés korántsem készült el, a vállalat továbbra is elemi foszfortól függött, és a fenyegető csőd előtt állt. Ezért abból lehet kiindulni, hogy az 1996. évi szerkezetátalakítási stratégia 2000. évben meghiúsult.
- (122) Németország azonban más véleményen van. Német szemszögből a CWP, amikor a csőd veszélye a foszforüzlet TI-nek való értékesítése révén elhárult, ennek a vállalatrésznek a szerkezetátalakítását eredményesen fejezte be. A foszforsav üzletág szerkezetátalakítása Németország véleménye szerint eredményesen fog befejeződni, amint a TI megfizeti a fennmaradó vételárat, mert akkor a CWP el fogja készíteni az innovatív extraháló berendezést és vissza fogja nyerni jövedelmezőségét. Ezen állítása alátámasztásul Németország Dr. Scheibitz 2000. július 25-i szakértői véleményét terjesztette elő. Németország arra a következtetésre jut, hogy az eredeti stratégia eredményes volt, és még akkor is, ha a Bizottság nem osztja ezt a véleményt, az eredeti koncepción végzett módosítások biztosították volna a CWP életképességét.
- (123) A Bizottság nem tudja ezt a véleményt osztani. Először is a CWP szerkezetátalakítását nem lehet két vállalati területre (foszfátok és foszforsav) osztani: egy vállalatról van szó, amely nehézségek közé került, és amely számára szerkezetátalakítási stratégiát dolgoztak ki. Ezenkívül mindkét terület átszervezése kapcsolódik egymáshoz: hatékony foszfátgyártásra csak akkor volt lehetőség, ha a CWP gazdaságos foszforsavgyártásra támaszkodhatott. Jóllehet a CWP a termékpalalettát bővítette és potenciálisan foszfátjainak minőségét is javította, azonban soha nem volt lehetőség hatékony gyártásra, mivel az elemi foszfortól való függőség továbbra is fennállt. Azt a tényt, hogy a CWP, ahhoz hogy a foszfátüzletág értékesítésével el tudja hárítani a fenyegető csőd veszélyét, visszavonult hagyományos piacáról, nem eredményes szerkezetátalakításnak lehet tekinteni, hanem az eredeti koncepció meghiúsulása bizonyítékának. Továbbá meg kell állapítani, hogy a szerkezetátalakítást még nem fejezték be. Az extraháló berendezés, melynek elkészítését 1998-ig, azaz a foszfátüzletág TI-nek való „eladása” előtt tervezték, még mindig nem üzemképes és a termikus eljárással történő foszforsav-gyártás berendezéseit leállították. A Bizottság ezt nem tekintheti az eredeti szerkezetátalakítási koncepció módosításaként: világos, hogy az eredeti stratégia 2000. évben teljes egészében meghiúsult, és a CWP azóta teljesen más helyzetben van.
- (124) A Bizottság Németországnak azt a véleményét sem tudja osztani, hogy a módosított stratégia javítaná a CWP túlélési esélyeit. A Bizottság megállapítja, hogy Dr. Scheibitz szakértői véleménye, melyet Németország az extraháló berendezés műszaki megvalósíthatóságának igazolásául terjesztett elő, két fő problémára utal. Először is a berendezés nem működtethető, ha nem oldják meg a raffinátum problémáját. Másodszor a CWP nyilvánvalóan nem tervezett be ellenőrző fázist, mely világosan megmutathatná, hogy van-e probléma a berendezéssel. Ahogy előrelátható volt, a CWP röviddel a szakértői vélemény után újra a csőd szélén állt. A jelen információk szerint a raffinátum problémája nem oldódott meg. Még akkor is, ha a CWP elkészítené a berendezést, egy ellenőrző fázis nélkül további problémák léphetnének fel. Végül a Bizottság megállapítja, hogy a CWP egy kis szereplő egy nehéz, erősen koncentrált és olyan nagyvállalatok, mint a Rhodia, az Astaris, a Prayon és a TI által uralt piacon. Nyilvánvalóan a CWP nem jut könnyen finanszírozáshoz és krónikus likviditáshiányban szenved. Önmagában az extraháló berendezés elkészítése sem biztosítaná a vállalat túlélését.
- (125) Végül a Bizottság azon a véleményen van, hogy az 1996-os stratégiát nem tervezték meg gondosan, lépések hiányoztak, és a költségeket alábecsülték. Egy ilyen stratégia nem vezethetett a hosszú távú életképesség helyreállításához. Ezt a koncepción végzett számos módosítás is bizonyítja. Ezért nem meglepő, hogy a CWP akkor, amikor a szerkezetátalakításnak eredményesen kellett volna lezárulnia, a csőd szélén állt. A Bizottság ezenkívül azon a véleményen van, hogy az 1996-os stratégia, melyhez a támogatást nyújtották, 2000. évben teljes egészében meghiúsult, és hogy nincs garancia a CWP további fennmaradására. Következésképpen a Közösségi Iránymutatások 3.2.2. bekezdésének i. pontja szerinti feltételek nyilvánvalóan nem teljesülnek.
- A szerkezetátalakítás költségeinek és hasznának aránya*
- (126) A támogatás terjedelmének és mértékének a szerkezetátalakításhoz szükséges minimális mértékre kell korlátozódnia, és arányban kell állnia a közösségi szempontból várt haszonnal. Ezért a támogatásban részesülőtől rendszerint a szerkezetátalakítási tervhez saját eszközökből vagy idegen finanszírozással jelentős hozzájárulást követelnek meg. Ezenkívül a támogatást olyan formában kell nyújtani, hogy a vállalathoz ne folyjon be felesleges likviditás, melyet az a szerkezetátalakítási folyamat által nem érintett üzletágakban agresszív, piactorzító magatartásra használhatna.

- (127) Az 1997. évi német adatok szerint a szerkezetátalakítási költségek összesen 12,88 millió EUR összeget kell, hogy kitegyenek, ahogy ezt a 4. táblázatban kimutatták. A formális vizsgálati eljárás megindítására adott válaszában Németország azt közölte, hogy a szerkezetátalakítás összes költsége 18,87 millió EUR-t tett ki, ahogy az 5. táblázatból következik.
- (128) Az 1997-es jelentésben a támogatásban részesülő szerkezetátalakításhoz való hozzájárulásaként két tételt említenek meg: 5,11 millió EUR (10 millió DEM) feletti beruházási finanszírozás és a társasági tagok eredetileg 0,15 millió EUR (0,3 millió DEM) összegű hozzájárulása. Ahogy a formális vizsgálati eljárás megindításakor megállapították, a beruházási kötelezettség az 1994. évi privatizáció egyik feltétele volt, melynek a szerkezetátalakítás megkezdődése előtt két évvel folyt be, és nem az 1996-os szerkezetátalakításhoz való hozzájárulásként. Ezenkívül ez a beruházási kötelezettség csupán azt tartalmazta, hogy 5,11 millió EUR összegű beruházást eszközölnek. Ezért ez a kötelezettség nem tekinthető magánberuházói hozzájárulásként az 1996-os szerkezeti átalakításhoz.
- (129) Állami kezességgel biztosított kölcsönöket nem lehet magánberuházói hozzájárulásnak tekinteni, mint ahogy a CWP állítja.
- (130) Az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában Németország a Vopelius szállítói hitelét befektetői hozzájárulásként említi. Meg kell állapítani, hogy itt nem egy hitelről, mint olyanról van szó, hanem a Vopelius nyersanyagszállításaira egy többhetes fizetési haladékról. A Németország által befektetői hozzájárulásként felsorolt 2,75 millió EUR összeg esetében a Vopelius 1998. januári nyitott követeléséről van szó. A követelés összege állandóan ingadozik 1997. januárban 0,73 millió EUR-t tett ki, aztán 1997. áprilisában 0,4 millió EUR-ra esett vissza, miután 1998. januárig újra emelkedett. Ezt a kötelezettségekre vonatkozó rövid határidejű fizetési haladékokat, mely nincs összefüggésben a szerkezetátalakítási költségek finanszírozásával, nem lehet szerkezetátalakításhoz teljesített saját hozzájárulásként tekinteni.
- (131) A többi intézkedés, melyet Németország az információszolgáltatás elrendelésére adott válaszában saját hozzájárulásként nevezett meg, 1998 vége utáni időszakban kelt, tehát nem áll összefüggésben az 1996 végén/1997 elején teljesített támogatásnyújtással vagy az eredeti szerkezetátalakítási koncepcióval.
- (132) Még akkor is, ha a Bizottság ezért a tervezett szerkezetátalakítási költségeket a Németország által eredetileg megadott bejelentés szerint (12,88 millió EUR) venné figyelembe, és a vállalat 0,29 millió EUR összegű jegyzett tőkéjét, valamint a társasági tagok 1997-es bejelentésben említett 0,15 millió EUR tőkéjét saját hozzájárulásként ismerné el, a szerkezetátalakítási költségek 3,4 %-ának megfelelő saját hozzájáruláshoz jutna, mely nyilvánvalóan nem elég, még akkor sem, ha figyelembe vesszük a keletnémet szövetségi tartományokban lévő vállalatoknak nyújtott támogatások tekintetében jellemző eddigi gyakorlatot.
- (133) Következésképpen az a feltétel, hogy a támogatásnak a szerkezetátalakítás költségeivel és hasznával arányban kell állnia, nem teljesül. A Közösségi Iránymutatások 3.2.2. bekezdésének iii. pontja szerinti kritériumok nyilvánvalóan nem teljesülnek.

A szerkezetátalakítási terv teljes végrehajtása

- (134) Amint már említettük, az 1996-os „szerkezetátalakítási koncepciót” nem hajtották végre. Következésképpen a Közösségi Iránymutatások 3.2.2. bekezdésének iv. pontjában megnevezett feltételek nem teljesülnek.

F. Következtetés

- (135) Egy *ex ante* értékelés mutatja, hogy a támogatás, ahogy azt eleinte tervezték és nyújtották, nem teljesíti a Közösségi Iránymutatások feltételeit, és ezért nem tekinthető a Közös Piacal összeegyeztethetőnek. Ezenkívül megállapítható, hogy ezt a következtetést későbbi, mind a további intézkedések fogantatásának ideje alatti, mind az utolsó intézkedés fogantatása utáni események igazolták: világos, hogy az eredeti stratégia, melyhez a támogatást nyújtották, meghiúsult, és a vállalat jövője rendkívül bizonytalan.
- (136) A Bizottság ezért a CWP-nek nyújtott támogatást a Közös Piacal összeegyeztethetetlennek tekinti. A 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽²³⁾ 14. cikkével összhangban a Bizottság a jogellenes támogatás tekintetében hozott negatív határozatában úgy dönt, hogy az illető tagállam tegyen meg minden szükséges intézkedést, kivéve ha az a közösségi jog egyik általános alapelvét sértene.

⁽²³⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

(137) A jelen esetben az összes támogatási intézkedést fogantatókat, beleértve azokat az intézkedéseket is, amelyeket eredetileg bejelentettek, és azokat nem engedélyezte érvényes bizottsági határozat. Ezeket tehát jogellenes támogatásként kell besorolni. Azt a tényt tekintve, hogy a korábbi határozatot határidő szerint peres úton megtámadták, és azt az Elsőfokú Bíróság érvénytelennek nyilvánította, a közösségi jog általános alapelvei, és különösen a jogbiztonság és a jogos bizalom alapelvei nem zárják ki a visszakövetelést. Ez összhangban áll a közösségi bíróságok vonatkozó joggyakorlatával⁽²⁴⁾. Ellenkező esetben a közösségi szervek által kibocsátott jogi aktusok jogszerűségének az EK-Szerződés 220. cikke, az EK-Szerződés 230. cikkének (1) bekezdése és az EK-Szerződés 233. cikke szerint a közösségi bíróság által végrehajtott ellenőrzésétől megvonják a gyakorlati érvényt⁽²⁵⁾. Ennyiben nem lehet különbséget tenni az eredetileg bejelentett támogatási intézkedések és a kezdettől fogva jogellenesen nyújtott támogatási intézkedések között.

(138) A Bizottság ezért azon a véleményen van, hogy Németországnak a jelen határozat keltétől számított két hónapon belül el kellene rendelnie a támogatások, valamint a kamatok támogatásban részesülőtől való visszakövetelését. A Bizottság ezenkívül szükségesnek tartja, hogy Németország a jelen határozat keltétől számított két hónapon belül megküldje azokat az iratokat, melyek bizonyítják, hogy a jogellenes támogatásban részesülővel szemben megindítottak egy visszakövetelési eljárást (mint államigazgatási körlevél és visszakövetelési utasítások),

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatás, melyet Németország a Chemischen Werke Piesteritz javára nyújtott, a Közös Piaccaal összeegyeztethetetlen.

A támogatás a következő intézkedéseket foglalja magába:

- 1) 4. intézkedés: a 3 181 769 EUR összegű vételár elengedése.
- 2) 5. intézkedés: a vételárra 1996. végéig felgyülemelő 237 239 EUR összegű kamatok elengedése.
- 3) 6. intézkedés: 1 799 747 EUR összegű beruházási pótbefizetés.

⁽²⁴⁾ Az Európai Közösségek Bíróságának a C-169/95 sz. Spanyol Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 1997. január 14-én hozott ítélete, EBHT. 1997, I-135. o. és az Első Fokú Bíróság T-116/01 és T-118/01 sz. P&O European Ferries (Vizcaya) és SA v. Diputación Foral de Vizcaya kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2003. augusztus 5-én hozott ítélete, EBHT. 2003, II-2957. o.

⁽²⁵⁾ A már idézett T-116/01 és T-118/01 sz. egyesített ügyek, (209) preambulumbekzdés.

4) 7. intézkedés (beleértve a 7a-t is): a BvS 644 228 EUR összegű kezessége / kölcsöne. A kezesség támogatási elemét a referencia-kamatláb plusz 400 bázispont és azon kamatláb közti különbözetheként kell kiszámítani, mely mellett a kezességgel biztosított kölcsönt rendelkezésre bocsátották. A kölcsön támogatási eleme a referencia-kamatláb plusz 400 bázispont és azon kamatláb közti különbözethek felel meg, mely mellett a BvS kölcsönét rendelkezésre bocsátotta.

5) 8. intézkedés (beleértve a 8a-t is): a BvS 869 196 EUR összegű kezessége / kölcsöne. A kezesség támogatási elemét a referencia-kamatláb plusz 400 bázispont és azon kamatláb közti különbözetheként kell kiszámítani, mely mellett a kezességgel biztosított kölcsönt rendelkezésre bocsátották. A kölcsön támogatási eleme a referencia-kamatláb plusz 400 bázispont és azon kamatláb közti különbözethek felel meg, mely mellett a BvS kölcsönét rendelkezésre bocsátotta.

2. cikk

(1) Németország minden szükséges intézkedést megtesz, hogy az 1. cikkben megnevezett, jogellenesen rendelkezésre bocsátott támogatást a támogatásban részesülőtől visszakövetelje.

A 7. (beleértve a 7a.) intézkedés szerinti kölcsönt és a 8. (beleértve a 8a.) intézkedés szerinti kölcsönt a jelen határozat közzétételétől számított két hónapon belül nem bocsátják többé rendelkezésre.

(2) A támogatás visszakövetése a nemzeti eljárások szerint azonnal megtörténik, amennyiben ezek lehetővé teszik a határozat azonnali, tényleges végrehajtását. A visszakövetelendő összegek kamatokattól az időponttól kezdve foglalnak magukba, amelytől a jogellenes támogatás a támogatásban részesülőnek rendelkezésére állt, mégpedig a tényleges visszafizetésükig. A kamatokat a Bizottság 794/2004/EK rendelete⁽²⁶⁾ V. fejezetének rendelkezései szerint számolják ki.

3. cikk

Németország a jelen határozat közzétételétől számított két hónapon belül közli a Bizottsággal azokat az intézkedéseket, melyeket a határozat teljesítése érdekében foganatosított.

Ehhez Németország a határozat mellékletében található kérdőívet használja. Németország a Bizottságnak minden iratot benyújt annak bizonyításául, hogy a jogellenes támogatásban részesülővel szemben megindított egy visszakövetelési eljárást.

⁽²⁶⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

4. cikk

Ennek a határozatnak a címzettje a Német Szövetségi Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2005. március 2-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja
